FABRICIORUM CENTURIA SECUNDA

Cum Prioris Supplemento,

Collecta & edita

à

JO. ALBERTO FABRICIO

D. & Prof. Publ.

Marcellus Palingenius lib. 2.

- - Fabricius quod
Quod Cato, quod Curius, sanctissima pectora quondam
Senserunt, non quid vulgus plebsque inscia dicat,
Mente agita, atq; tibi propone exempla bonorum.

HAMBURGI

Sumtu VIDUÆ FELGINERIÆ,
A.C. MDCCXXVII.

VIRO
SUMME REVERENDO
D. GEORGIO HENRICO GOEZIO
Ecclesiar. Lubecensium Superintendenti meritissimo

S. D.

JO. ALBERTUS FABRICIUS

QVod post dicatam Venerando Nomine Tuo priorem Fabriciorum Centuriam, viginti ferme annorum interje-

cto ſpatio jam licet mihi alteram qvoqve eorum hecatontadem ſalvo & incolumi tibi offerre, paceqve Tua obſervantisſime dedicare, & Eccleſiæ & Tua cauſſa & mea pariter gaudeo ac lætor. Qvam multi interim ex popularibus noſtris Lipſienſibus domi & peregre vitæ hujus ſupremum diem egerunt placida morte conſopiti, ſive antevertentes ætate nos ambos, ſive etiam juniores annis florentioresqve. Atqve ut e celeberrimis duntaxat ali-

qvos memorem, medio tempore Ecclesia MAYERUM, LEIBNITIUM literatus Orbis, Dresda & Saxonia PIPPINGIUM desiderat.

Ego vero dum aliud agens, animi caussa cognomines colligere meos & licet longe dissimiles illos inter se, disparisq; pretii, centuriatim pro suo qvemqve modulo ac pede posteritati commendare satago, sentio in uno hoc nomine qvam multa me fugiant, qvam in multis hærere cogar, atqve inde qvam longe absimus

adhuc a perfecto litterario nomenclatore, probe intelligo. Confido interim de Tua bonitate, Te hunc lusum & hoc avocamentum meum bene interpretaturum, & bene qvoqve favere Fabriciis probitate, prudentia, doctrina promeritis favorem ac benevolentiam bonorum. Apage vero illam præfidentiæ temeritatem, ut licet numero valent, Fabiorum Romanor stolida audacia, solos se putent vel rem gerere vel hostes qvi bonæ menti qvi scientiis optimis bel-

lum indixere, proſternere ſe poſſe præſumant. Non deeſſe autem inter illos viros præclaros, qvos poſteritati prodere operæ pretium fuerit, atqve utilem qvoq; in cæteris homonymorum, in qvibus ne ipſe peccaverim vix ſatis potuiſſe vereor me cavere, diſtinctionem pro æqvitate Tua atq; eruditione facile judicabis. DEus ſenectuti Tuæ viriditatem roboret ad magnos & præclaros fructus Eccleſiæ & literariæ rei edendos cum magna glo-

ria

ria nominis GOETZIANI. Scripsi Hamburgi prid. Non. Octobr. A. C. cIↄ Iↄ ccxxvii.

CEN-

Centuria Secunda
FABRICIORUM
Scriptis Clarorum

Qui jam diem suum obierunt.

Insertum suis locis, prioris Centuriæ supplementum.

ADAMUS FABRICIUS, Pastor Ecclesiæ patriæ ad S. Mariæ Templum Stralsundensis, & Consistorii Regii Assessor, diem obiit supremum A. C. 1724. * mense Januario. Certe falsus compertus rumor fuit qui ferebatur A. 1715 misero eum fato una cum conjuge occubuisse in obsidione Sundensi ab injecta majore pyrobolide. Vide Miscellanea Lipsiensia T. II. p. 759. & T. V. p. 404. Ejus *Exercitatio Academica de Gentilium Sabbato* sub præsidio Theologi celebratissimi D. Gottlieb Wernsdorfii defensitata Witebergæ prodiit A. 1699. recusa A. 1722.

Idem ex Anglico vertit Latine *Merici Casauboni librum* ** *de Enthusiasmo*, prima

A cer-

* Sammlung von Alten und Neuen Theologischen Sachen, A. 1724. p. 323.

** A treatise concerning Enthusiasme, as it is an effect of Nature, but is mistaken by many for either Divine Inspiration, or Diabolical Possession. Lond. second edition revised and enlarged. 1656. 8.

certe quinque illius capita: Nam ſextum ſive ultimum, quod eſt de Enthuſiaſmo precatorio, ex mea verſione addidit, qvæ fuerat publici juris facta ad calcem libri D. J. Frid. Mayeri τȣ̃ μακαρίτȣ de Pietiſtis Veteris Eccleſiæ, Hamb. 1696. 4. Liber Caſauboni Latine ex Adami Fabricii verſione, cui præfationem præmiſit laudatus Mayerus, lucem vidit Gryphiswaldiæ. 1708. 4.

ADOLPHUS FABRICIUS. Dictis centuria priore, adde quod ſermones ejus duodecim Petro Serario curante excuſi Belgice Amſt. 1662. 4. *predicatien tegens de booſe werelt.*

ÆGIDIUS FABRICIUS, Eccleſiæ Maſſavianæ in Pomerania Miniſter, cui *Matthæus Hoſtus*, Genero ſuo dicavit diatribam qvam edidit *de aſſis ejusque partium uſu in hereditatis diviſione* A. 1586. Francofurti ad Viadrum T. 3. operum, 8. deinde recuſorum Lipſiæ 1692. 4. T. 2.

ÆSCHILLUS FABRICIUS Scholæ Braheæ in Finlandia Rector, cujus *Diſputatio Gradualis de virtute morali in genere*, lucem vidit Aboæ 1659. 4. Vide Andreæ Antonii Stiermanni Aboam litteratam p. 56. Infra, *Eschillus.*

ALBERTO FABRICIO, Syndico Harlemenſi dicata *Placidi Reyna Siculi notitia hiſtorica Urbis Meſſanenſis*, poſt editiones Italicas Meſſanenſes A. 1658. 1668. fol. recuſa Latine

Latine ex versione Venerandi atqve eruditissimi Abbatis Jo. Laurentii Mosheimii, in tomo nono thesauri novi splendidi Siciliæ, Lugd. Bat. 1723. fol.

ALBINUS FABRICIUS Anglus de qvo Centuria priore, traditur in Edwardi Browni fasciculo rerum expetendarum & fugiendarum T. 2. p. 795. vixisse circa A. C. 1429. & refertur inter eos qvi scripserunt de deformatione Ecclesiæ Romanæ.

FABRICIUS AMPOGNANI. *Ordinanze militari* del Capitaneo Fabrizio Ampognani, in Verona 1641.

ANDREAS FABRICIUS S. I. Leodiensis, de qvo Centuria priore, is ipse est qvi laudatur à Stanislao Hosio Epist. CCXLV. T. 2. Opp. p. 411. & cum qvo A. 1571. 29. April. Colloqvium Stutgardiæ habuit Theologus inclytus D. Jacobus Andreæ, præsentibus Duce Ernesto Episcopo Freisingensi, Duce Bavariæ & Duce Wurtenbergico Ludovico, cujus meminit & Jo. Valentinus Andreæ nepos in fama Andreana reflorescente. Hunc Andream Fabricium Ducum Bavariæ Consiliarium, auctorem virulentum *Harmoniæ Confessionis Augustanæ,* ab Andrea Fabricio Leodiensi perperam distinguit Index librorum prohibitorum Madritensis A. 1667. p. 15. qvi fingit etiam *Andream* nescio qvem *Fabilium* Leodiensem Lutheranum Theologum, qvem ait scripsisse

Harmoniam Confessionis Augustanæ excusa Colon. apud Cholinum 1573. Eadem pseudo Harmonia Andreæ Fabricii recusa etiam fuit Coloniæ 1587. fol. De *Catechismo* ejus *Romano*, prelis dato primum Antwerpiæ 1572. 8. vide si placet D. Jo. Fabricii, Theologi Helmstadiensis celeberrimi Bibliothecam T. VI. p. 459. De Andrea ipso Aubertum Miræum de scriptoribus sæculi XVI. p. 214. editionis à me curatæ. *Evangelicus* ejus *fluctuans* prodiit Colon. 1569. 8.

Alius 2. ANDREAS FABRICIUS Eubschitziensis Silesius, Andreæ Fabricii, Rectoris Scholæ F. & Andreæ Fabricii Consulis Nepos, de qvo Centuria priore. Hunc suum charissimum fratrem vocat Jo. Jacobus Grynæus p. 71. Epist. Is ut à Sigismundo Jacobo Apino annotatum est, & in Concione funebri à Sebastiano Artomede habita & exscripta typis, Lipsiæ 1609. 4. inter alias ejus homilias XXII. Natus fuit A. 1547. & postqvam Uratislaviæ fundamenta studiorum posuisset, Viennam Austriæ profectus Baronum aliqvot Ephorus contulit se in Styriam: Exinde Tubingam venit ibiqve A. 1578. Juris utriusqve Doctor creatus & A. 1580. Ducum Borussiæ Consiliarius cooptatus est, atqve inde Vicecancellarius diem obiit supremum Regiomonte A. 1602. die 14. Januarii, anno ætatis qvinto & qvinqvagesimo.

Alius

Alius 3. ANDREAS FABRICIUS Chemnicensis, Georgii, clarissimi Viri frater de qvo pauca qvædam Centuria priore. Natus A. 1530. 25. Jan. deinde litteris se consecrans ingenium suum probavit Melanchthoni, ut testatur ipse hoc disticho:

Doctrina, mensa, magnique favore Philippi,
Leucorea haud parvo tempore in urbe fruor.

Ab eodem Melanchthone commendatus, Rectoratum Lycei Nordhusani gessit, ab A. 1554. successor celebris Viri Basilii Fabri Sorani, cujus Lexicon Latinum insignibus Virorum doctorum auctariis locupletatum, omnium manibus teritur. Diaconus postea in eadem urbe ad S. Petri templum ab A. 1562. & ab A. 1565. Pastor. sed A. 1568. dimissus per invidiam eorum qui ferre non poterant resistentem * fortiter dogmati salutem hominis a necessitate bonorum operum suspendentium. Inde Islebii Pastor ad S. Nicolai templum ab A. 1569. ad 1577. cujus anni die 26. Octobris fuit extinctus. Epitaphium hoc ei scripsit M. Georgius Regebrandus in Epitaphiis Ministrorum Verbi è Comitatu Mansfeldensi p. 4, & in Rev. Jo. Henrici Kindervateri

* Hinc Petrus Albinus in Chronico Misnensi p. 363. Andreas Fabricius ist auch trefflich gelehrt gewesen, nur daß er sich zu sehr parteyisch in Theologia gemacht, welches verständigen und gelehrten Leuten, auch seinem Bruder Georgio nicht gefallen.

vateri Nordhusa illustri, edita Germanice Gvelpherbyti 1715. 8. p. 107.

Patria Chemnitium puerilibus educat annis,
Leucoris exornat laude Magisterii.
Præficit ornatum castæ Nordhusia pubi,
Hinc in Pastorem deligit, inde fugat.
Islebia exilio sacros deposcit ad usus,
Andream celebri nomine Fabricium.
Biblia cui nota & divini scripta Lutheri
Integra, nunc habuit non habitura parem.
Ne dubites tumulum cernens, dixisse, viator,
Hic pietas, probitas, dexteritasque jacent.

Conradi Portæ, laudatissimi Theologi & Pastoris Islebiensis ad Petrum & Paulum Oratio ** de vita & sorte M. Andreæ Fabricii, Pastoris quondam in æde S. Nicolai, Islebii habita 7. Junii 1582. prodiit Witebergæ 1584. 8. atque addita etiam Theologiæ Megalandri Lutheri sive Aphorismis Theologicis, è B. Luthero excerptis à Mich. Neandro, in qua etiam obvia est ejusdem Andreæ Fabricii, quam *magnum & exercitatum Theologum* Neander appellat, *Oratio de Luthero.* Citatur & illius *Expositio in Genesin* in Schola Islebiensi prælecta: necnon *Oratio de Catechismo*, habita in Schola Islebiensi, & *Catechetica prælectiones.* Hauß-Kirche, A. 1569. 1571. Vom heiligen, klugen und gelehrten Teufel, wider das erste Gebot,

** Ex hac Oratione vide sis quæ excerpsit V. C. Jo. David Schreberus in vita Georgii Fabricii p. 28. seq.

bot, Eisleben 1567. 8. & in Theatro Diabolorum, edito Francof. 1569. fol. p. 164. — 195. *Apologia* ejusdem libelli Isleb. 1567. 8. Carmen gratulatorium ad Johannem à Berth, Artis Medicæ Doctorem, Witeb. 1553. 4. Letztes seliges Stündlein, oder Trost der Schrifft in hohen Anfechtungen und Todes-Nöthen, Isleb. 1571. 8. Ipse Andreas de se:

Patria Chemnitium, post hospita terra Fribergum,
Post Misena mihi, post Witeberga fuit.
Hospitium tria lustra dedit Northusa benignum,
Islebia exilii clara Sarepta mei.
Non majora tuli vitæ discrimina, quam quæ
Ternâ peste ædes inficiente tuli.
Et cum tabifica languentem febre, meumque
Impeterent toties aulica monstra caput.

Alius 4. ANDREAS FABRICIUS, Archidiaconus Magdeb. A. 1685. defunctus, de qvo Centuria priore.

ANDREAS KOWALEWSKI FABRICIUS, Polonus, cujus *Encænia Regalia* sive scriptum *de inauguratione templi S. Trinitatis Havniæ*, manu exaratum fuit in Bibl. Rostgaardiana, in cujus Catalogo p. 479. memoratur.

ANTONIUS FABRICIUS Bleynianus, cujus *introductio in theoriam & praxin beneficiorum Ecclesiasticorum methodica & familiaris* lucem vidit Turnonii in Occitania

Galliæ Provincia A. 1616. 4. atque in Indice expurgatorio Clementis XI. edito Romæ 1711. 8. p. 24. prohibetur donec corrigatur.

2. ANTONIUS FABRICIUS Boderianus, Guidonis & Nicolai, de quibus infra, frater, ex Italico Gallice vertit Torquati Taſſi dialogum, & Nennii Itali librum de Nobilitate, Pariſ. 1581. 8.

3. ANTONIUS CHRIST. FABRICIUS, elaboravit in *Sleidano redivivo*, ſive Hiſtoria univerſali ab Orbe condito ad A.C. MDCC. Germanice publici juris facta, Lipſ. 1704. 8. quatuor Voluminibus. Cæteri quatuor, quibus idem opus pro rata parte debetur ſunt Gabriel Tzſchirmerus, Jac. Mauritius Wartung, Chriſt. Jacobus Breitenfels, & Fr. Nigrinus.

4. ANTONIUS FABRICIUS, Leodius, Catechiſmum Tridentinum cum notis vulgaſſe traditur in perſonati Vignolii Marvillii Miſcellaneis Hiſtoricis Gallice editis T. 2. p. 336. ſed vereor ne Andream Fabricium dicere voluerit pro Antonio. Nam de Andreæ Fabricii Leodii Catechiſmo Romano dictum à me Centuria priore.

5 FABRICIUS ANTONIUS MONSIGNANI, Comes, cujus extant diſſertationes Italice vulgatæ de lingua Italica & de poëtica imitatione. *Lezzioni XXIV. ſopra l' imitazione poëtica. Lezzioni IV. ſopra la lingua Italiana.*

Italiana. In memoriis Academiæ Philergitarum Foroliviensis, i saggi de' letterati d' Italia T. XXVI. p. 189. T. XXVII. p. 324. 339.

6. ANTONIUS FABRICIUS, Montipolitanus, de quo Centuria priore.

FABRICIUS ab AQUAPENDENTE, vide infra, HIERONYMUS FABRICIUS,

FABRICIUS ARDIZZONUS, cujus exstant medicamenta adversus pestilentiæ luem *i ricordi al preservarsi e curarsi dalla peste*, Genova 1656. 4. Laudat Raphaël Sopranes in scriptoribus Liguriæ, Genuæ 1667. 4. editis p. 89. & Augustinus Oldoinus S. I. in Athenæo Ligustico, Perusiæ 1680. 4. p. 173.

FABRICIUS ARGOLUS, Episcopus, de quo Petrus Antonius Corsignanus libro de Viris illustribus Marsorum cap. VIII. Rom. 1712. 4.

ARNOLDUS FABRICIUS Aquitanus, de quo Centuria priore.

Vita del Venerabile P. FABRIZIO dell' ASTA, Fondatore della Congregazione di San Filippo Neri in Forlì, da *Ottavio Petrignani* in Forlì 1675. 8. & colla vita di Filippo Neri. Giornale de' letterati d'Italia T. XXXI. p. 341.

AULUS FABRICIUS, vide infra, TUSCUS & VEIENTO.

FABRICIUS A BALNEO, Comes, in historiis Etruriæ à Jo. Baptista Adrianio commendatus, cujus historia suorum temporum prodiit Italice, Florentiæ 1583. fol.

Ad FABRICIUM ex Comitibus GUIDIIS A BALNEO Gabriel Naudæus scripsit Syntagma de Studio liberali, quod separatim primum, Urbini 1632. 4. Arimini 1633. 8. Amst. 1645. 12. Postremo recusum est in tomo primo methodorum, curante V. C. Thoma Crenio, Roterodami 1692. 4. p. 573. sq.

BALTHASAR FABRICIUS, Medicus, de quo Centuria priore. Res non naturales de quibus hic inter alia scripsit, ab artis salutaris doctoribus solent appellari hæc sex: aër quem spiramus, victus quo utimur, somnus & vigilia, motus ac quies, excreta & retenta, motusque animi.

Varia inedita scripta Balthasaris Fabricii, non satis scio an hujus, audivi exstare manu exarata apud Reverendum atque Eruditiss. Theologum D. Ernestum Salomonem Cyprianum.

2. BALTHASAR FABRICIUS, JCtus Venetus, qui scripsit de Archivis.

3. BALTHASAR FABRICIUS, Silesius, Poeta, de quo Jo. Henricus Conradus in Silesia togata, p. 69.

Gratatus Regique novo Regisque Poëtæ,
Istius heu letho sistitur Ister aquis.

Na-

Natus Sagani, diem obiit Posonii mense Septembri A. 1563. ætat. 24.

FABRICIUS BARTOLETTUS. Bononiensis, Philosophiæ ac Medicinæ Doctor, qui in patria & Pisana Academia Anatomiam docuit, idem primus Professor Medicus in Academia Mantuana, defunctus A. 1630. æt. 42. Ejus scripta sunt:

Encyclopædia Hermetico Dogmatica, sive Orbis Doctrinarum Medicarum, Physiologiæ, Hygieinæ, Pathologiæ, Semeioticæ, & Therapevticæ, Bononiæ 1619. 4.

Conclusiones Anatomiæ in amphitheatro Pisano propositæ & defensæ, sive Anatomica humani microcosmi descriptio per theses disposita, Bononiæ 1619. fol.

Prælectio Anatomica, habita Bononiæ 1620. 4.

De Hydrope Pulmonum, Bonon. 1629. 4.

Methodus in Dyspnœam seu de respiratione libri IV. & quintus de curationibus ex penu Dogmaticorum Hermeticorumque, Bononiæ 1633. 4.

Vide Georg. Abrahami Mercklini Lindenium renovatum p. 269. Hier. Ghilinum theatro virorum eruditorum Italice edito, Venet. 1647. 4. T. 2. p. 74. Andream Ottonem Goelike in Historia Anatomica p. 56. & Jo. Anton. Bumaldum in Minervalibus Bononiensibus sive Bibliotheca Bononiensi, edita Bononiæ 1641. forma minore p. 65.

p. 65. ſq. qui præterea memorat *Anatomiam* hujus Fabricii, magnam ſecundum partem impreſſam, ſed nondum publicatam: & inedita varia, *Logicam textualem*, *Phyſicam cum textibus* (Ariſtotelis) *ſummis & quæſtionibus. De anima. Chirurgiam. Antidotarium Chymico dogmaticum* &c.

BASILIUS FABRICIUS, Zikſai ſive Szikſzovia, Hungarus. Rector Scholæ Patachienſis in Hungaria, de quo Centuria priore. Exſtant ejus Orationes duæ funebres, de vita & morte Gabrielis Perenii, Comitis Abywyvarienſis, & Conjugis Helenæ Orszag, Witeb. 1568. 1570. 4. Calvinianum fuiſſe teſtatur Dav. Czwittingerus in ſpecimine Hungariæ litteratæ, Francof. 1711. 4. p. 142.

FABRICIUS BASSECOURT, ex Romanæ Eccleſiæ ſocio Theologus Reformatus, atque ante annos centum amplius Electoris Brandenburgici à Concionibus ſacris, vulgavit librum quo deſertorum à ſe Romanorum ſacrorum rationem reddidit, außführliche Erklärung, Argentorat. 1604. 4. Amberg. 1618. 4. Deinde cum *Jacobus Reihingius*, tunc adhuc Jeſuita vulgaſſet librum hoc titulo: *Muri Civitatis ſanctæ, h. e. Religionis Catholicæ fundamenta XII. quibus inſiſtens Princeps Wolfgang Guilelmus, Comes Palatinus in Eccleſiam Catholicam fauſtum pedem intulit:* A Fabricio ipſi oppoſita eſt *Tuba DEI ad ſubver-*

vertendos muros Jericho Ecclesiæ Romanæ, h.e. præludium ad librum Reihingii &c. Arnhem. 1615. 4. Respondere quidem conatus fuit Reihingius edito scripto cui titulus: *Excubiæ Angelicæ Civitatis sanctæ, sive defensio XII. fundamentorum Catholicorum*, Neoburgi 1617. 4. Sed mox Fabricius publici juris fecit *integram & perfectam refutationem fundamentorum XII. Reihingianorum*, Arnhem. 1618. 4. Constat autem hunc ipsum Reihingium * cum in asserenda Romana fide etiam adversus nostrates diligentem operam impenderet, expenso tamen B. D. Matth. Hoë manuali, imbecillitati suæ causæ diffisum veritati dedisse manus, & ad nostram Ecclesiam edito A. 1626. retractationum libro accessisse, atq; Theologi Evangelici munere functum in Academia Tubingensi constanter ad obitum usque, qui A. C. 1628. undequinquagesimo ætatis ipsi contigit. Alia insuper scripta Fabricio Bassecurtio tribuuntur in Christophori Hendreichii Pandectis Branden-

* Confer B. D. Theoph. Spizelii templum honoris p. 93. Bælii Lexicon Historicum, Henningi Wittenii memorias Theol. p. 892. Reinhardi Henrici Rollii Bibl. nobilium Theologorum p. 200. Ludolph. Melch. Fischlini memorias Theologor. Wurtebergic. II. p. 105. D. Georg. Henr. Goezium de conversis Pontificiis pag. 49. sq. & Georgium Serpilium τὸν μακαρίτην in Epitaphiis Theologorum Suevorum p. 149. qui uberiorem vitæ Reihingianæ descriptionem etiam editurum se promisit. Sed citius ipse fatis concessit Ratisbonæ magno desiderio sui relicto A. 1723.

denburgicis p. 448. *Tableau de la bonne foy & sincerité*, Ultrajecti 1618. 4. *Verification de la bonne foy.* ibid. *Election eternelle*, Amst. 1618. 4. *Larmes des fideles de Mulheim*, Cleves 1615. &c.

FABRICIUS de la BASSECOUR, cujus nihil aliud mihi innotuit qvam *defensio Cartesiana adversus Io. Schuterum.* Lugd. Bat. 1674. 4. Quanqvam video apud Hendreichium memorari ejusdem scripta alio qvoqve, qvalia sunt: *la manne du Ciel.* Amst. 1647. *la Pieté de l'Ame fidelle.* ibid. 1649. 12. *Conciones ad Pietatem & animæ Salutem excitantes.* Amst. 1652. 12.

BERNARDUS FABRICIUS, de qvo Centuria priore.

FABRICIUS BERTULEUS, seu PUBLIUS FABRICIUS BERTULEUS, Patricius Motucensis, Danthis Calabri Oratoris facundissimi filius claruit circa A. C. 1559. Ipsius meminit Placidus Carafa in Motuca illustrata, Panormi 1653. 4. & T. XII. thesauri historiraum & Antiqvitatum Siciliæ pag. 100. & Antonius Mongitor Bibl. Siculæ T. I. p. 192. Panormi 1707. fol. Edidit *Dialogos Grammaticæ*, Panormi 1559. 8. Scripsit etiam sed morte præventus non absolvit, *de Latini sermonis elegantia, barbarorum flagellum, sive barbaromastigem.*

D. FABRICIUS BIBLIA, Catanzarensis in regno Neapolitano, vulgavit Italice

lice librum qvi inscribitur : *discorso sopra l'aggiustamento della moneta e cambii del regno di Napoli.* Neapoli 1621. 4.

BLASIUS FABRICIUS Chemnicensis, Georgii meritissimi Viri frater, ingenti cum laude & fructu docuit in celeberrimo tum Argentinensi Gymnasio, & cum Joanne Sturmio sicut & frater Georgius, conjunctissime vixit. Postea juventutis studia sub illustri & generoso Hanensi Comite Buswileræ rexit teste Conrado Porta in Oratione de Andrea Fabricio,ad qvem, Blasiumqve & Georgium,fratremqve qvartum Jacobum respiciens Christophorus Schellenbergius in Epithalamio ad Georgium:

O sat in hoc felix Fabriciana domus,
Quod summo ingenio , magna virtute decoros
Germanos fratres quattuor una tulit.
Aonidum quibus unus amor,quibus omnibus artes
Docta Minerva suas , carmen Apollo dedit.

Petrus Albinus in Chronico Misnensi p.363. *Blasilius* Fabricius ist ein trefflicher Græcus, wie seine *Episteln*, so er auch ex tempore geschrieben, ausweisen. Ejus metaphrasim Latinam Sapphicam *Orationis Dominicæ* hoc loco apponam ex Adami Siberi enchiridio Pietatis puerilis Basil. 1564. 8. p.51.

BLASII FABRICII.

Conditor mundi , Dominusque rerum,
Qui Pater noster cupis invocari, Et

Et ſuper cælos moderaris imis
Omnia terris.
Quæſo fac, gentes habeant honorem
Nomini ſancto, quia laude dignum
Maxima, cuncti paveant, amentque
Te Pater alme.
Spiritu ſancto rege corda noſtra,
Ut tuum regnum properans ſequatur:
Denique ut cælo tua ſit voluntas,
Sic in hac terra ſimili ligemur
Fœdere cuncti,
Corpori, & noſtris alimenta membris
Poſcimus, panemque animæ ſalubrem,
Atque quod ſanctis ſuper alta donas
Sidera nectar,
Nos quoque erramus miſeri, malique
Sed tua fac nos bonitate juſtos:
Omnibus rurſus veniam daturi
Tempore quovis.
Utque Getulis leo rugit arvis,
Cum grege invadens pavidos magiſtros:
Sic tuum terret trepidum cruentus
Hoſtis ovile,
Cujus è diro bone paſtor ore
Libera, qui te miſeris querelis
Invocant: ſic nos hilari Amen Amen
Voce canemus.

Vixit adhuc A.C. 1582. Vide Martini Cruſii Turco Græciam p. 132. Per vitam variis triſtibus cum fatis moleſtiisqve luctan-

ctandum ei fuit ut vel hoc Andreæ fratris tetrastichon facere fidem potest:

Fratrum vix alius tam duris casibus actus,
Lapsibus & morbis, vulnere, peste, dolis.
Conjugii spinis: tot agonum examina Verbi
Et fidei vicit Blasius ense sua.

Laudat frater Georgius ad Ovidii nucem v. 73. & MStum hujus Codicem ab eo ex Triboccis refert se accepisse.

FABRICIUS BODERIANUS, Vide in ANTONIO & in clarissimo altero, GVIDONE.

BOGESLAUS FABRICIUS Jacobi Fabricii, Superintendentis Pomeraniæ, de qvo infra, filius in flore ætatis extinctus Witebergæ 20. Nov. A. C. 1651. Hujus elogium habes in eruditissimi viri Augusti Buchneri (cujus in contubernio vixit) dissertationibus Academicis n. DCIV. ubi traditur Stetini sub Avunculo suo celebratissimo D. Joanne Micrælio defendisse duas disputationes Theologicas, alteram *de Conciliatione inter Orthodoxos & Calvinianos tentata frustra hactenus*, alteram *de Gratia DEI circa Adamum in statu Integritatis atque universali promissione in Protevangelio toti generi humano facta:* & unam Philosophicam *de Principe*, qvam suo Marte, mox discessurus conscripserat. Nec non sub affini D. Joachimo Fabricio (de qvo itidem infra erit dicendi locus) Hebræo Theologicam *de vaticinio*

Jacobi & ibi promisso Schiloh, & sub V.C. Andrea Frommio *de natura & constitutione Metaphysicæ*. Epitaphium ei scripsit Vir & ipse celebris Josua Arndius.

FABRICIUS BOIDIUS, Medicus Mediolanensis A. C. 1593. defunctus, qvi pestilentia A. 1576. Italiam vastante egregiam operam præstitit, ac præterea scripsit *libros duos de modo cognoscendi, curandi ac præservandi febres pestilentiales.* Nec non commentarium *de dolore & voluptate.* Vide sis Ghilinum T. 1. p. 94. & ex eo Pauli Freheri theatrum virorum eruditione clarorum, Norimb. 1688. fol. p. 1296.

FABRICIUS BOLANDUS. Vide infra, JOANNES FABRICIUS BOLANDUS.

FABRICIUS BONONIENSIS, circa A. C. 1212. de quo centuria priore. Alius supra in BARTOLETTO.

FABRICIUS BOSSUS, Relatione dell' Ambasciata di Milano, alla Maestà di Filippo IV. servita dal Marchese Fabricio Bosso, A. 1623.

FABRICIUM BRANCURTIUM, de quo priore centuria feci mentionem, his versibus laudat M. Antonius Flaminius in Leodegarii à Quercu farragine poëmatum, p. 220.

Fabrici optime, qui manu eleganti
Scribis Carmina, quæ Camœna dictat:
Singulis mihi noctibus quietem

Dum

Dum terris sopor irrigat, quid ipse
Quid pro te faciam? Deos rogabo,
Ut qui carior est tuis ocellis
Tibi Tullius, is suum in loquendo
Leporem, ingeniumque, copiamque
Inspiret tibi, nobilemque & illam
Scribendi variam optimamque formam
Det effingere sic, ut esse cunctis
Tullius videare, Tullianus
Qui jure omnibus esse nunc videris.

Omitto alterum Carmen ejusdem Flaminii quod exstat apud Leodegarium, p. 236.

FABRICII BRITII, Acebutensis in Samnio, Itali S.I. *Synopsis Scripturæ* excusa fuit Genuæ 1645. 4. Itaque emendandum quod in priore centuria calami vel typographi errore Genevæ scriptum fuit.

BRUNO FABRICIUS, Cellarius & Pastor in Monasterio Abdinckhave, inter Viros Westphaliæ, eruditione ac scriptis celebres memoratur à præclaro Viro Hermanno Hamelmanno in Operibus Genealogico historicis, p. 229.

FABRICIUS BURLAMACHUS, non notus mihi, nisi quod ejus nomen præfert homilia sacra edita, Genevæ 1664. 8. *Sermon fait au jour de Jeune sur l'Apocalypse Chap. III. vers 1. — 3.*

De CAIO FABRICIO LUSCINO dictum Centuria priore. Nihil illo in Historia Ro-

mana celebrius, qui cum Q. Æmilio Papo, Cenſor A. U. C. 478. bisque Conſul fuit A. U. C. 471. & 475. & interjecto tempore pacem cum Pyrrho compoſuit. * Idem parvo potens atque ut apud Græcos Ariſtides, juſtitiæ laude inclytus, a) *Fabricius parvo ſpernebat munera Regum.* b) Ab hoc *vicus Fabricii* Romæ dictus fuit in prima Regione c) & *pons Fabricius*, d) qui hodie pons quatuor capitum dicitur, de quo Horatius e) *Atque à Fabricio non triſtem ponte reverti.* Statua ipſi poſita à Thurinis, quos obſidione liberavit teſte Plinio XXXIV. 6. Idem Plinius de corruptis temporum ſuorum moribus conquerens XXXIII. 12. *Heu mores! Fabricii nos pudet.* Apulejus apologia p. 435. *C. Fabricius, Cn. Scipio, Manius Curius, quorum filiæ ob paupertatem de publico dotibus donatæ ad maritos ierunt*, f) *portantes gloriam domeſticam, pecuniam publicam.* Plura Franciſcus Petrarcha capite ultimo libri de Viris illuſtribus, cui ipſe immortuus. Omitto C. Fabricium de quo vetus Inſcriptio apud Jo. Marium Mattium, Brixianum lib. 2.

Opi-

* Juſtin. XVIII. 2. Bælii Lex.

a) Cicero III. de Offic. c. 4. Ammian. XXX. 1. p. 587. Eutropius II. 8. Jo. Sarisberienſis lib. V. c. 7. Policratici, Suidas in Φαβρίκιος & ἀποσυγχύνες.

b) Claudian. c) Gruteri Inſcript. p. CCL. d) Dio lib. XXXVII. p. 50. e) 2. Sat. 3. f) Valer. Max. IV. 4.

Opinionum c. 3. T. 4. Miſcellaneor. Gaudentii Roberti p. 417. itemque alios, ut in Diario Italico Viri Celeberr. Bernardi de Montfancon p. 262. & in muſæo Minervæ Venetæ T. 1. p. 383. Indignus Fabricii nomine in quem hoc exſtat Brunii Epigramma: g)

Errata de l'Epitaphe d'un Juge intereſſé & de baſſe extraction.

Si vous liſez dans l'Epitaphe
De Fabrice, qu'il fut toujours *homme de bien,*
C'eſt une faute d'ortographe,
Paſſans, liſez, *homme de rien.*
Si vous liſez, qu'il aima la juſtice,
Qu'à tout le monde il la *rendit,*
C'eſt une faute encor, je connoisſois Fabrice,
Liſez, paſſans, liſez *vendit.*

FABRICIUS CAMPANI, *de la civile vita*, Venet. 1607. 4.

FABRICIUS CAMPOLINUS, Veronenſis, nomen commentitium, de quo jam centur. priore. Sub illo libellus de antipathia nationum jam lucem vidit, Pariſ. 1636. 8.

FABRICIUS DE CAPUA, eques Neapolitanus, Archiepiſcopus Hydruntinus ſub extremum Sæculi XV.

FABRICIUS CARAFFA, cujus mentio in teſtamento Fulvii Urſini, in vitis ſe-

g) Epigrammes Madrigaux & Chanſons par Mr. le Brun, Paris 1714. Memoires de Trevoux A. 1714. Juillet p. 1212.

lectis è Bibliotheca Christiani Gryphii τȣ̃ μακαρίτȣ editis p. 577.

FABRICIUS DE CARETO five *CARECTANUS*, Procurator Ordinis S. Joannis Hierosolymitani & magnus Rhodi Magister, de qua dignitate illi gratulatur Leo X. A. 1514. h) Ejus *Epistola ad Leonem X.* exstat inter principum & illustrium Virorum Epistolas p. 143. Amst. 1644. 12. apud Elzevir. Interfuit Concilio Lateranensi, A. 1512. Doctum litteras latinas, callidum & acrem ingenio prædicat Jacobus Fontanus apud Bzovium n. 14. ad Ann. 1522. quo ille diem obiit. Laudant Michaël Justinianus in elencho scriptorum Ligurum, Ubertus Folieta in elogiis, & Augustinus Oldoinus in Athenæo Ligustico, p. 173.

CAROLUS FABRICIUS JUSTINIANUS, Marianensis & Adjacensis in Insula Corsica Episcopus. *Constituzioni e decreti Synodali*, fatti nel primo Synodo Diocesano di Mariana & Accia l'anno 1657. del M. Carlo Fabrizio Giustiniani, Vescovo, in Livorno 1565. 4. De vita Julii Justiniani ab eodem edita dixi centuria priore. Vide & Oldoinum Athenæi Ligustici. p. 132.

FABRICIUS CAROSI da Sermoneta, *nobiltà di Dame*, Venet. 1600. 4. *il Ballarino*, diviso in due trattati, ornate di molte figure, ibid. 1581. 4. CAS-

h) in Petri Bembi Epistolis lib. VII. 6.

CASPAR FABRICIUS, Abbas Seganensis A°. 1669. defunctus, litterarum fautor, cujus elogium vide sis in Jo. Henelii Silesiographia T. I. cap. VII. p. 487. seq.

Alius *CASPAR FABRICIUS*, de qvo Gotfridi de Thilo Senator cordatus & munificus, sive memoria Casparis Fabricii, JCti & Proconsulis Goldbergensis. Lignicii 1674. 4.

FABRICIUS CASTIGLIONIUS MORELLUS Patricius Consentinus. *De Patricia Consentina Nobilitate, monimentorum Epitome.* Neapoli 1709. Venet. 1714. fol. Giornale de' letterati d'Italia T. XVI. p. 516.

FABRICIUS CATENAZZI, Cæsenas, Poëta cujus varia carmina excusa, de qvibus Cæsar Brixius & Bernardinus Manzonius mentionem faciunt.

FABRICIUS CEMA, qvem Stanislaus Hosius in Academia Cracoviensi litteris operantem visitans febri laborare offendit, observatoqve nescio qvo volumine Lutherano qvod sub cervicali abditum ille habebat, non dubitavit febris caussam in hunc librum rejicere, cumqve abjiciendum illum eidem persvasisset, restitutæ valetudinis beneficium huic rei adscribere, ut ex Jo. Antonii Petramellarii elogiis p. 237. refert V. C. Theodorus Crusius, Vergnügung müßiger Stunden VII. p. 61.

CHRISTIANUS FABRICIUS, Broackeræ (pago Flensburgi vicino) Cimber, Nonis Junii A. 1601. in hanc lucem editus, postea Juris Utriusqve ac Medicinæ Doctor, qvi artem Medicam in Urbe Regia Hafniensi exercuit, possessor Musei insignis rerum naturalium, & cum Thoma Bartholino aliisqve Medicis revisor dispensatorii publici Hafniensis. Defuncti A. 1666. 20. Nov. epitaphium exstat in Inscriptionibus Petri Joannis Resenii Hafniensibus p. 172.

Alius *CHRISTIANUS FABRICIUS*, Georgii Fabricii, Chemnicensis, de qvo infra, filius.

CHRISTOPHORUS FABRICIUS Carmelita, Religionis caussa combustus Antwerpiæ A. 1564. 4. Non. Octobr. de qvo Alanus Copus memoriæ ejus strenue insultans dialogo sexto p. 714. seq.

Alius *CHRISTOPHORUS FABRICIUS* de qvo Centuria priore.

FABRICIUS COCANARIUS Tibur * sive Tiburiensis, edidit *Theonoston, seu de vita producenda atque incolumitate corporis conservanda dialogum*, Rom. 1617. 4. & Coloniæ 1620. 4. Meminit Jo. Antonius van der Linden lib. 1. de scriptis Medicis, & ex eo Georgius Abraham Merklinus.

FABRICIUS Marchio *COLOREDUS*, Magno Duci Hetruriæ summus Aulæ præfectus

* à patria *Tiroli*.

fectus & Consiliarius status, cujus *Jambicus Nataliticus* ad cunas Infantis Dei decantatus prodiit Florentiæ 1638. 4. ** Plura de illo dictionarium historicum locupletatum à viris doctissimis & Germanice Lipsiæ editum. Palatium ejus hac inscriptione decoravit vir disertissimus Octavius Ferrarius T.2. Opp. à venerando sene Joanne Fabricio in lucem editorum p.533.

Qvas subis hospes ædes
Substructionum mole, artificum ingenio omniqve cultu
Cum veterum magnificentia certaturæ
Nullum majus ornamentum domino suo habent
Fabricio Coloredo,
Qvem in etrusca aula consenuisse mirum esset
Nisi in eadem summo fastigio proximus
Plures honores ac titulos
Qvam annos numeraret.
Flagrantissima apud tres principes gratia
Incertum belli an pacis artibus clarior
In Hipponensi prælio victricis classis legatus
Eqvitum S. Stephani & cataphractorum ductor
Cubiculi præfectus S. Sophiæ demarchus
Adolescentiæ principis moderator
Rector Senensis urbis summus aulæ præfectus

B 5 Sex

** Cinelli Bibl. volante, XVIII. p. 100.

Raro exemplo
Sex & triginta legationibus
Apud omnes Europæ principes perfunctus
N. N. *Coloredi fratris filii*
Hunc honorem indicem familiæ fastis
Sacrarunt.

FABRICIUS COLUMNA, ad quem Petri Bembi Epistolæ.

CONRADUS FABRICIUS, Commendator Küsnachtensis, Zwinglii æqualis & amicus de quo Jo. Henricus Hottingerus T. VIII. Hist. Eccles. Sæculi XVI. parte 4. p. 116. & in Bibliotheca Tigurina p. 93. & filius Jo. Jacobus Hottingerus parte 3. Hist. Ecclesiasticæ Helveticæ, Germanico vulgatæ idiomate, p. 49. 80. 86. &c.

Alius CONRADUS FABRICIUS, de quo centuria superiore.

CONRADUS HENRICUS FABRICIUS, de quo itidem priore centuria, edidit etiam D. Jo. Schrœderi, Theologi clarissimi Noribergensis, Danielem reseratum. 1673. 4.

CONSTANTINUS FABRICIUS, Jo. Jacobi Grynaei amicus, patria Nordlingensis, Scholae Ægidianae primum Collega, deinde Ecclesiae Diaconus, & ob Calvinismi professionem A. 1597. d. 14. Maji mandatus custodiae, unde d. 20. Junii dimissus & cum tota familia civitate excedere jussus fuit. Vide Sigismundi Ja-

cobi

cobi Apini notas ad Epistolas Grynaei, editas Lipsiae 1715. 8. p. 162.

FABRICIUS CRUCEIUS, Hannibalis Cruceji, Mediolanensis, qui Achillem Tatium latine vertit, filius laudatur ab Auberto Miraeo de Scriptoribus Saeculi XVI. p. 205. Patri Epitaphium scripsit, quod refert Philippus Picinellus in Athenaeo eruditorum Mediolanensium p. 39. in hanc sententiam: *L. Annibali Crucejo ab Epistolis Senatus, fide optima ac spectatissima, sapientia admirabili, eximie justo atque integro, Litteris Latinis & Gracis exculto, Poëta perelegantii, ante annos LXVIII. pestilentia mortuo, MDLXXVII. Kal. Octobris Fabricius Filius Patri B. M. P.*

Nescio qvis sit ille D. FABRICIUS, amicus Bocharti, qvi illum ad munus sacrum discedentem propemtica elegia prosecutus est, qvae legitur T. 1. Operum Bocharti p. 1255.

DANIEL FABRICIUS, Pastor Auricinus in Frisia Orientali, denatus A. 1628. de qvo Christianus Funcke in memoria renovata Pastorum Ecclesiae Auricinae (erneuerte Gedächtniß der Prediger in Aurich, Oldenburg 1717. 8.) p. 38. sqq. ubi ejus indicem pestilentia extinctorum (Pestprotocoll ab A. 1620.) commemorat.

Alius 2) DANIEL FABRICIUS, Dantiscanus cujus meminit Tomasinus in Gymnasio Patavino p. 441. Alius

Alius 3) DANIEL FABRICIUS cujus homilias Basileae publicatas memoravi Centuria priore.

Sed pro *Daniele* qvi Dithmarum Blefkenium secutus libellum de Islandia & Groenlandia, kurtze Beschreibung von der Insul Jßland und Grönland, Germanice vulgavit Rostoch. 1616. 8. Hamb. 1639. 12. legendum *DAVID FABRICIUS*, hic enim est, qvi Ecclesiastes in Ostell, Frisiae Orientalis, praeter illum librum edidit etiam lingva Germanica parvum Chronicon Frisicum, kleine Ostfrisische Chronica. Ejusdem beschrievinge von Westindien. Hamb. 1612. 8. De Blefkenii & Fabricii hujus Islandia, & Arngrimi Jonæ, Islandi Epistola pro patria, defensoria consulenda Clarissimi Joannis Hubneri nostri Bibliotheca historica Hamburgensis, Centur. VII. p. 253. 260. sq. Non diversus ab hoc David Fabricius Frisius qvi Calendarium Anni 1609. vernaculo idiomate edidit una cum relatione de cometa Anni 1607. Hamburgi 1618. & libellum de maculis in sole, Witeb. Junio A. 1611. 4. adeoqve ante Christoph. Scheinerum, cujus Rosa Ursina prodiit Bracciani 1630. fol. Vide Jo. Kepleri Epistolas p. 344. qvi etiam de ejus prognosticis in Annos 1615. 1616. 1617. in Ephemeridibus p. 16. sqq. De eodem Davide Fabricio, Centuria priore.

FABRICIUS DELPHINUS, qvem de Propertio Poëta consulere jubet Augustinus Oldoinus in Athenaeo Augusto sive Perusino p.306.

DIONYSIUS FABRICIUS, cujus compendiosa series Historiae Livonicae laudatur à Christiano Kelchio in Historia Livonica vulgata Germanice Rudolstadii 1695.4.

DONATUS FABRICIUS Harlemensis Batavus dissertationem inauguralem de donationibus habuit Franeqverae A. 1708.

DOROTHEÆ FABRICIÆ spina pungens, Germanice edita Dresdae 1683.8. graves qverelas de calamitatibus & persecutionibus marito suo Sebastiano Fabricio inflictis complectitur. De illo infra suo loco.

EBERHARDUS FABRICIUS Giessa Hassus, Cancellarius comitis Mansfeldici, de qvo centuria priore. Ejus Gailius enucleatus lucem vidit primum Giessae 1655.4. Molitum vitas & encomia Jctorum, didici ex Jo. Friderici Felleri monumentis ineditis p.583. Gloria Fuldæ, Abbates Fuldenses Ord. Benedictini recenset ab A.C. 744. ita enim legendum pro 1644.

Alius *EBERHARDUS FABRICIUS*, Jacobi Fabricii, Pastoris, Hamb. (de qvo infra) Nepos, extinctus anno aetatis vigesimo Helmstadii A. 1661. 15. Jun. de qvo mul-

multa & præclaræ ſpei in programmate qvod vidi funebri.

ERASMUS FABRICIUS, Lithopolitanus, Canonicus Tigurinus, amicus Zwinglii. Vide Jo. Henrici Hottingeri Hiſtoriam Eccleſ. T. VI. p. 313. ubi ex hujus Fabricii Epiſtola ad Joachimum Vadianum ſcripta qvaedam in laudem Zwinglii affert: tum Jo. Jacobi Hottingeri, filii, Hiſt. Eccleſiaſticam Helveticam Germanice editam T. 3. p. 55. 86. &c. Zürchiſches Altes und Neues A. 1717. p. 121. Ad hunc Eraſmum Zwinglii Epiſtola A. 1522. data legitur in Monumentis pietatis & literarariis à celeb. Miegio vulgatis Francofurti 1701. 4. T. 2. p. 19. ſeq. Famulus illius, cum Friburgi Briſgoiae ſtudiorum cauſſa degeret, fuit Caſpar Hedio.

FABRICIUS ELPHITEUS ad qvem Philelfi Epiſtola XXXIII. 31. p. 237. data Octobri A. 1471. Vide ſupra, *FABRICIUS GENESIUS.*

ERICUS FABRICIUS, de qvo centuria priore.

ERNESTUS FRIDERICUS FABRICIUS, de qvo in eadem centuria, Charitinus, Medicinae D. qvi Artem ſuam in aula Caeſarea initio, deinde in Civitate Hamburgenſi fecit cum egregio ſucceſſu, & Medicinae Galenicae atqve Hermeticae anatomen Philoſophicam tabulis expreſſam praelo ſubjecit, Ampliſſimoqve Senatui Urbis inſcri-

ſcripſit Hamburgi 1626. fol. recuſam deinde curante Arnoldo Weickmanno Medico Francofurtenſi, Francof. 1633. fol.

ESCHILLUS FABRICIUS, de quo centuria priore. Vide & ſupra, *Æſchillus*

EUCHARIUM CLEMENTEM FABRICIUM Medicum praetereo, adhuc quod ſciam ſperſtitem, cujus extat liber fünfffacher Artzney-Schranck, Francof. & Lipſiae 1725. 8.

M. FELIX FABRICIUS, Leisnicenſium Superintendens, A. 1591. à Calvinianis intruſus, ſed reſtituto mox iterum M. Balthaſare Cademanno ſub ejusdem anni exitum. Vide Chriſtiani Friderici Wiliſchii memorias Superintendentum Pirnenſium §. 7.

Alius FELIX FABRI ſive FABRICIUS, Ord. Praed. Tigurinus, qui à A. C. 1489. adhuc vixit & *hiſtoriam Suevorum* atque *duplex hodoeporicon in Palaeſtinam* compoſuit. De illo Jacobus Quetif & Jacobus Echardus T. 1. de ſcriptoribus Ordinis Dominicani, p. 871. ſq.

FABRICIUS FENZONIUS, nobilis Faventinus, laudatur ab Hippolyto Maraccio in Mariali S. Germani, p. 204. Rom. 1650. 8.

FABRICIUS Epiſcopus in Gallaecia, qui librum de Gothorum Regibus ſcripſerit circa A. C. 576. chimaericus eſt, & in ſo-

lo

lo commentitio pseudo Hauberti Chronico obvius, ut Nicolao Antonio lib. 2. Bibl. veteris Hispanae capite 5. §. 117. observatum.

FABRICIUS, Doctor in Poësi & Rhetorica pervetustus, inter primos Poetas idiomatis Italici celeberrimus, quem Dantes in libro de vulgari eloquentia citat, & quanti fecerit indicat: scripsisse traditur vernacula lingua Cantiones & Tragoedias. *Haec Jo. Antonius Bumaldus in Bibliotheca Bononiensi.*

FABRICIUS FRANCAFORTE, Siculus, aurei velleris Eques, è cujus admirabili veterum nummorum thesauro, longo annorum spatio congesto, ingentes divitias hausisse sese fatetur Philippus Paruta, diligens patriorum numismatum editor. Vide Ez. Spanhemium T. 1. de praestantia & usu numismatum, p. 36.

FRANCISCUS FABRICIUS, Marcoduranus (in agro Coloniensi) laudatur à Mich. Caspare Lundorpio continuationis Sleidani libro XIII. T. 2. p. 178. sq. ubi & hoc refert Euricii Cordi Epigramma ex lib. V. p. 321. sed quod ad Franciscum Fabrum, Silesium à Cordo scriptum fuit:

Lecta tua est nobis, divine, Bohemia vates,
Et quod ad Aurbachum concomitatur opus,
Hei quantum è sacris traxisti fontibus haustum,
Quam plenum dexter pectus Apollo dedit,

O

O stupidos homines, o barbara tempora, quæ non
Talibus ingeniis, muneribusque favent.
Fausta, sub Augusto, si te Lucina dedisset,
Proximus à primo crede poëta fores.

Fabricii Marcodurani, quæ omne punctum tulit *Vita Ciceronis* præmissa quoque nuper est editioni Ciceronis Operum luculentæ Verburgianæ quam Wetstenii dederunt, Amst. 1724. fol. & 4. & 8. Prodiit & separatim sæpius ut Colon. 1587. 8. Helmst. 1620. 12. curante Christoph. Heidmanno & 1672. 12. Sed plura de hoc Fabricio ejusque scriptis, nec non

De 2.) FRANCISCO FABRICIO, Ruræmondano in centuria priore.

Mentionem quoque eodem loco feci, quamvis spirantis adhuc, & cui multos annos voveo, 3.) FRANCISCI FABRICII, disertissimi Pastoris & Professoris celeberrimi Leidensis, cujus plura exstant monumenta ingenii, Orationes *de Scholis Prophetarum* A. 1708. *De scriba edocto in Regno Cælorum*, A. 1717. *De Oratore Sacro*, A. 1722. & *in Natalem Academiæ Leidensis centesimum & quinquagesimum*. A. 1725. Dissertationes XIV. Philologico Theologicæ *de Christo unico & perpetuo Ecclesiæ fundamento.* Lugd. Bat. 1717. 4. *De Sacerdotio Christi juxta ordinem Melchisedech*, ad Genes. XIV. 18. — 20. Psal. CX. 4. & Hebr. VII. 1. — 10. Lugd. Bat. 1720. 4.

Alius 4) FRANCISCUS FABRICIUS, ſed ſimiliter vivus adhuc ſpiransq;, Medicus cujus Diſputationem inauguralem Medico chirurgicam *de Carcinomate* vidi excuſam, Lugd. Bat. 1708. 4.

De FRIDERICIS FABRICIIS, tribus dictum centuria priore. Secundi, Gedanenſis, ut mihi perſuadeo ſunt *Orationes Civiles* nomine publico habitæ, Francof. 1685. 8. De tertio, Paſtore Eccleſiæ Stetinenſis addes Erdmanni Uhſenii Leben der berühmten Kirchen-Lehrer und Scribenten des XVI. und XVIIten Jahr-hunderts, p. 624. ſeq. Idem gener fuit Jacobi Fabricii Superintendentis Pomeraniæ, de quo infra: Sub M. Valentini Friderici fideli inſtitu tione, Lipſiæ & ſub Buxtorfii Viri docti Baſileæ inſignes fecit in Orientalibus litteris progreſſus, quo poſteriore potiſſimum inſtigante ſpecimina varia in lucem edidit, & ex his unum noviſſimæ Lexici Hebraeo Chaldaici Buxtorfiani editioni ſubjunctum. Etiam molitum eſſe indicem accuratum, in *Rabboth* ſive Commentarios allegoricos Judaeorum in Pentateuchum, teſtatur B. D. Jo. Deutſchmannus in programmate quod A. 1691. praemiſit Diſſertationi Fabricii inaugurali, de traditionibus Pontificiorum. Eodem A. 1691. ab eo habita diſſ. de Samaritaniſmo Pontificio Fanatico in articulo

culo de bonis Operibus eorumque perfectione. Sub idem tempus Stetini prodiere ejus Poëmata Germanica, Trauer- und Freuden-Gedichte. Nec non scripta contra Joannem Erneſtum Phuelium, qui Orthodoxiam quam profeſſus eſt ſuam acerbis adverſus D. Rangonem, Seb. Ranum & Frid. Fabricium huncce ſcriptis defenſitavit.

De GABRIELE FABRICIO, centuria priore.

FABRICIUS GALLUS, Epiſcopus Nolanus, qui A. C. 1588. & 1594. Synodos celebravit, quarum conſtitutiones in lucem editae ſunt, Neapoli 1590. 4. & Romae 1600. 4.

FABRICIUS GARZONIUS, Philoſ. & Medic. D. Collegii in Archigymnaſio Bononienſi Medicus ſupraordinarius & tanqvam eminens, in prima cathedra Cardani ſucceſſor ampliſſimum honorarium promeritus. Ejus impreſſa ſunt de rebus Ripanis & nonnulla alia. Reliqvit autem MSS. Lectiones Medicas plures & alias lucubrationes. Ejus Epiſtolæ aliqvot ad Petrum Andream Matthiolum exſtant, à qvo celebratur, ut & ab Andrea Thurio Pauli II. Medico, à Matthæo Curtio, Ticinenſi, & à qvam plurimis aliis. *Hæc Jo. Antonius Bumaldus in Bibliotheca Bononienſi.*

GAUBERTUS FABRICIUS de Vagad, Cistercienſis, de cujus Chronico Hiſpanice A.C. 1499. Cæſaraugustæ edito Nic. Antonius Bibl. vet. Hiſpanæ lib. X. c. 15. §.849.

FABRICIUS GENESIUS, Venantii Geneſii filius laudatur à Franciſco Philelfo lib. XXXVII. Epiſt. 13. Eundem reſpicit XXXVI.28. & XXIX.16.ad Albertum Parrhiſium: Venet. 1501. fol. p. 203. *De libello Fabricii noſtri qui DE GLORIA inſcribitur, nihil eſt quod quisquam ambigat. Nam & inventio tota eſt ejus & oratio ejus tota. Ac valet ſane Fabricius noſter & ingenio & dicendi elegantia, quem etiam ſum hortatus ut eum libellum ad te det, id quod facturum ſe recepit.* Vide ſupra FABRICIUS ELPITHEUS.

GEORGIUS ANDREAS FABRICIUS Theodoſii filius, de qvibus utrisqve Centuria priore: Avum habuit Andream; Proavum, Georgium Aurifabrum, patrem ſex filiorum & qvatuor filiarum, è qvibus filii qvatuor in viros evaſere inſigniter eruditos & pietate ac virtute eximia præſtantes, *Blaſius*, *Jacobus*, *Andreas*, & celebris ille *Georgius*, Chemnicenſis. Georgius Andreas Mulhuſinae atqve inde Gœttingenſis Scholae Rector praeter alia, qvae priore Centuria retuli, vulgavit *Horas ſubciſivas poëticas*, Goslariae 1618. 12. & *Gymnaſium œconomicum, XIII. Exercitationibus.* Mulhuſii 1637.

1637. 4. *Catena* ejus *Apostolica* non librorum omnium N.T. sed Epistolarum Pauli & Canonicarum atqve Apocalypseos Analysin Logico Topicam complectitur. Lipſ. 1634. 1659. fol. De vita ejus consulendus Rev. Jacobus Fridericus Reimannus introductione in Hist. literariam Germanorum parte 3. cap. 2. p. 127. Exstat hujus Fabricii imago aere dicam an ligno descripta sed vultuosa admodum ac rudis, ut ipse etiam testatus fuit vivus ac spirans hoc disticho:

Sic me deformant. Sanctus me CHRISTE reformet
SPIRITUS, & pingat me rubor ille tuus.

GEORGIUS FABRICIUS, Chemnicensis, de cujus laudibus & scriptis ad ea qvae dixi priore centuria, haec habeo in praesenti qvae adjungam. Natalem ejus faustis ominibus prosеqvitur Nathan Chytraeus p. 276. b. seq. poëmatum & T. 2. delic. poëtar. German. p. 324. *Joannis Rivii* praeceptoris sui, optime promeriti *vitam* scripsit, qvae & Rivii operibus Basil. 1561. fol. & Augustae Munatianae 1614. fol. junctim editis praefigitur, & à V. C. Christiano Friderico Wilischio inserta est incunabulis Scholae Annaebergensis, vulgatis A. 1712. 8. p. 23. sqq. additis notis, in qvibus & plura de Fabricio, qvem *virum supra famam fortunamque suam, laudabilem* vocat ex Casp. Barthii Adversar.

lib.1. cap.10. Joannes Bocerus poëmate Heroico qvo Fribergae laudes decantavit, edito Lipsiae A. 1553. 8.

Hic ego te, Rivi, taceam clarissime, cujus
Fama viget, longo nunquam peritura sub aevo.
Hic quoque tu claras artes, studiumque trilingue
Provexti, qui Rhetorica praesignis in arte
Grammaticaque potens variantia flectere verba
Et Logicae argutos facilis dissolvere nodos.
Hic ego Fabricium? *quem non aut Thracius Orpheus*
Vinceret aut Thamyras docto quum pectine Musas
Pulsat & Aonium fundit per secula carmen.
Qui Freibergiacam produxit in arva juventam
Aoniduum, primasque levi certare Thalia
Jussit & argutas versus ediscere nymphas,
Magna metalliferi penes est quas gloria montis.
Huic ego Pierii praestans qui gloria fontis,
Et nova Castalidum qui surgit fama sororum,
Non etiam tantae ferrem praeconia laudis?
Quem Phoebus lauro, Pallas decoravit oliva,
Cujus fama volat, qua noscitur Albis & Ister,
Castalios latices quique Hippocrenidis undas
Ausoniis rediens non solum duxit ab oris,
Sed quoque servavit quaecunque annosa vetustas,
Ingenti studio, magna inquisivit & arte.
Hinc illi aeternae modo stant praeconia famae,
Hunc vos aëriae quae sursum surgitis Alpes
Illum Ticynus, tumidisque Alpheus in undis
Hunc Arethusa fuit toties mirata canentem,
Quem nunc Teutonicis senior miratur in agris
Albis, & exili vix cognita flumine Misna.

A

A Joanne Schneidewino JCto meritiſſimo appellatur formator ingeniorum optimus & feliciſſimus, terrarum Miſnicarum ſingulare ornamentum.

In nuptias Fabricii cum Magdalena Fauſta celebratas, epithalamium *Gregorii Bersmanni* occurrit in Gruterianis deliciis poëtarum Germanorum T. I. p. 345. & *Chriſtophori Schellenbergii* T. V. p. 1314. In laurum qva Imperator ingenium ejus decoravit, *Nathanis Chytræi* carmen legitur in iisdem deliciis T. II. p. 391. Iconem viri egregii libris rerum Misnenſium præfixam hoc ornavit tetraſticho *Elias Reusnerus*:

Fabricii ex vultu doctrina, modeſtia, candor
Spirant, & fervens Relligionis amor.
Hic vir, hic, en placuit Muſis Aulisque, lepore,
Moribus, hiſtoria, carmine: corde DEO.

In beatum obitum Fabricii (qvi illi contigit Miſnae A. 1571. 13. Jul.) Lipſ. A. 1571. 4. prodierunt epitaphia, ſcripta à Viris clariſſimis *Joachimo Camerario*, *Paulo Dolſcio*, *Adamo Sibero* & aliis, edita à filio Jacobo Fabricio, Chemnicenſi cum Epiſtola *Joannis Sturmii* ad Fabricios fratres conſolatoria. Poſſunt etiam videri carmina memoriae ejus conſecrata à *Paulo Meliſſo* in ſchediaſmatum reliquiis p. 118. à *Joanne Stigelio* T. 2. poematum p. 218. b. ſeq. à *Martino Braſchio* in hodoeporico quod car-

mine ab eo ſcriptum evolvi, editum Lipſ. 1595. 8. B. 4. b. ſeq. à *Gregorio Bersmanno* T. 1. delic. poetarum German. p. 565. — 571. & à *D. Nic. Selneccero*, in cujus epitaphiis, metaphraſi Pſalmi nonageſimi adjunctis decaſtichon in Fabricium legitur.

Matthaei Dreſſeri in eum Oratio, libro quarto ejus Rhetorices p. 990. ſq. Atque omnino triſte deſiderium ſui reliquiſſe morientem, gravi voce Theologus pius & magni nominis Hieron. Wellerus teſtatus eſt, Opp. latin. parte ult. p. 173. ubi luculentum & dignum Fabricii elogium ſtylo ſuo conſignavit. Jampridem autem nemo de illius memoria præclarius promeritus eſt quàm Vir doctiſſimus JO. DAVID SCHROEBERUS, Scholæ Afranæ Miſnenſis tunc Corrector, hodie Rector meritiſſimus Lycei Portenſis, qui vitam ejus juſto Commentario * illuſtravit, eumque pro ſuo in me amore mihi inſcripſit, Lipſiæ 1716. 8. & addenda quædam deinde inſeri curavit Miſcellaneis Lipſienbus Tomo ſexto p. 330. ſq. repetita maximam partem ex lucubrationibus rariſſime obviis *Nicolai Leutingeri*, rerum Brandenburgenſium ſcriptoris præcipui, qui Fabricio Doctori ſuo plura ſe debere libenter ſemper fuit profeſſus. Nonnulla etiam

* Acta Erud. Latina A. 1717. p. 93. & Germanica parte XLVII. T. 4. p. 825.

etiam de illo annotavit, Antonium Clarmundum ſive Joannem Chriſtophorum Rudigerum emendans V. C. Theodorus Cruſius in ſyntagmate ** amœno atque erudito quod Germanice, Lipſ. 1713. 8. vulgavit, parte 2. p. 82. ſq.

Petri Victorii Epiſtola ad Fabricium exſtat in ejus Epiſtolis ad Germanos p. 77. Fabricii Epiſtolas nonnullas vulgavit nuper viro ingenio & doctrina præſtans Jo. Chriſtophorus Colerus in diſſ. de Bohuslao Haſſelſteinio, Witeb. 1719. 4.

De *Poematum* ejus editionibus vide ſis Jo. Friderici Felleri τοῦ μακαρίτου monumenta varia inedita, trimeſtri VIII. pag. 475. & accuratum Schreberi ſtudium, p. 190. ſq.

Prior poematum ſacrorum ἔκδοσις unico Volumine in 12. Baſil. 1560. tantum XV. libros complectitur: altera ibid. 1567. 8. in duas diviſa partes, habet libros XXV. atque in his *Librum Triſtium* ſive *Tumulorum*. Nonnulla Fabricii Carmina à Jano Grutero inſerta ſunt Tomo tertio deliciarum Poetar. Germanicorum. *Itinera* ſex, carmine ſcripta exhibet etiam in ſua hodœpericorum poeticorum collectione Nicolaus Reuſnerus, Baſil. 1580. 8. *Epigrammata* de pugna inter Mauritium Saxoniæ Ducem & Albertum Brandenburgicum,

C 5 Si-

** Vergnügung müßiger Stunden.

Simon Schardius, T. 2. ſcriptor. Germanicorum, Baſil. 1574. fol.

Roma Georgii Fabricii lucem vidit etiam Amſt. 1657. 12. & Helmſt. 1670. 4.

Saxoniæ illuſtratæ libri IX. cum additione duorum librorum, per Jacobum Fabricium, filium Lipſ. 1606. fol. In altero volumine exſtant libri VII. rerum Miſnicarum. 1609. fol.

Jo. Philippus Verburgius T. 1. Hiſtor. Germanicæ p. 18. reprehendit Georgium Fabricium, ut *falſarum Originum ludibria de Miſnianis ſuis* prodentem. Sed p. 381. & 565. illud retractat atque Reineccio Viro & ipſi præclare de Hiſtoria Germanica promerito inſultans agnoſcit Fabricium *egregie ſua perſecutum eſſe.*

Crediderim Conradum Janningum quoque, ſi naſum ſuum potius quam ſectam vel præjudicium voluiſſet conſulere, minus acerbæ cenſuræ ſuæ ſubjecturum fuiſſe *Annales* Fabricii *Miſnenſes* T. 6. Act. Sanctor. Junii p. 55. 56. Prodiere Annales illi primum Lipſiæ A. 1569. 4.

Siffridum Miſnenſem, quem Fabricius edidit, floruiſſe conſtat circa A. C. 1307. in quo Chronicon ejus deſinit, recuſum Tomo 1. ſcriptorum rerum Germanicarum Joannis Piſtorii, nuper iterum prælis ſubjectarum. Confer Petri Albini Chronicon Miſnenſe p. 334. & Caſp. Sagit-

ta-

tarii introductionem in Hist. Eccles. T. I. pag. 76.

In Scriptoribus antiquis tractandis *Virum accuratissimum* vocat Fabricium nostrum elegantissimus Broekhusius ad Propertium, p. 404. edit. secundæ. Varietas Lectionis atque emendationes in *Ovidium* de Ponto & Tristibus recusæ sunt Lipsiæ 1610. 8. Laudat Victor Giselinus in Epistola qua Metamorphoses Poetæ Sulmonensis à se recensitas Georgio Fabricio dedicavit, Antwerp. 1566. & T. IV. edit. Burmannianæ, p. 207.

Cornelius Fronto aliique de proprietate & differentia Latini sermonis, curante Jacobo Fabricio filio, Lips. 1610. 8.

Notæ in *Prudentium* recusæ etiam in editione Prudentii Weitziana.

Cum dissertatione de Carminum apud *Senecam Tragicum* generibus, prodiit quoque *Lectionum in Seneca Tragœdiis diversitas*, & *Epistola de usu Tragœdiarum*.

Historia Sacra Libri X. prælo subjecti etiam Lipsiæ 1583. 8. & cum Mitternachti notis (non Giessæ sed) Geræ 1669. 8. tum Leucopetræ 1587. 8. Norimbergæ 1683. 8. 1703. 8. & Germanice, Joanne Meurero, Scholæ Collega interprete, Gryphiswaldiæ 1616. 8. 1627. 8. & per Matthiam Flachselandium, Francof. 1674. 8. Fabricii vestigiis insistere etiam se profitetur David Ulman-

mannus, Ascherlebiensis Scholæ Rector in historiæ sacræ ac profanæ synopsi A. 1675. publici juris facta.

De re Poetica libri VII. Lipſ. 1574. 8. Pariſ. 1584. 12.

Antiqua ſchola Chriſtiana puerilis, Baſil. 1565. 8. addita nova ſchola à Thoma Fabro.

De epithetis recte adſcribendis, Baſil. 1612. 8.

De Syntaxi partium Orationis apud Græcos, Colon. 1564.

Partitiones Grammaticæ, tabulis delineata. Baſil. 1560. fol. Gregorii Bersmanni carmen in tabulas Grammaticas Georgii Fabricii, in deliciis Poetarum Germ. T. I. pag. 498.

Elegantiæ Romanæ, Lipſ. 1559. 8. Leodii 1667. 8.

Elegantiæ pueriles e Ciceronis Epiſtolis cum Italica verſione ab Alfonſo Ciacconio, Rom. 1601.

De metallicis rebus ac nominibus obſervationes variæ, cum Georgii Agricolæ opere de rebus foſſilibus, Baſil. 1565. 8.

2. GEORGIUS FABRICIUS, Georgii Chemnicenſis de qvo jam dixi filius.

3. GEORGIUS FABRICIUS, Eccleſiaſtes Briegenſis in Sileſia. Extat ejus *Refrigerium animæ*, ſive *conciones in Pſalmum XXIII.* Germanice editæ A. 1632. 4. De eo

Jo.

Jo. Henricus Cunradus in Silesia togata p. 69.

Conjunxi Musis Martem, dein Cassoviensi
Denique Bregea Pastor in ade docens.

Natus fuit Falckenbergæ Adamo Fabricio & Eva Zindelia genitoribus 3. April. 1575. Concionator primum aulicus Principis Teschiniensis, Adami Wenceslai, deinde Ecclesiæ Cassoviensis, deniqve parochialis Brigensis Pastor & Senior, obiit Briegæ sive Bregæ 13. Octobr. A. 1640.

4. GEORGIUS FABRICIUS Palatinus, in qvem Paulus Melissus in reliqviis schediasmatum poeticorum p. 19.

5. GEORGIUS FABRICIUS Sleswicensis, Jacobi qvi Hamburgi ad S. Jacobi Pastor fuit, & de qvo infra, filius, scholæ Lubecensis * A. C. 1614. subrector: hinc A. 1615. in locum Joannis Huswedelii electus Conrector scholæ Johanneæ Hamburgensis, introductus 29. Nov. Deinde A. 1620. Archidiaconus Wesselburensis in Dithmarsia, deniqve in Eiderstadensi tractu Pastor Ecclesiæ Popenbuttelensis obiit A. 1631. æt. 41. Hujus uti fratrum qvoqve Philippi ac Joannis Adolphi (de qvibus suo loco) schediasmata complura sacra, poëtica, Oratoria in Joannis Molleri, τȣ̃ μακαρίτȣ Cimbria lit-

* Vide V. C. Henrici van Seelen Athenas Lubecenses parte III. p. 137.

litterata MS. referuntur. *Oratio de suspicione* Rostochii A. 1613. recitata, prodiit Hamb. 1614. 4. *Gratulatio ad duos Consules* (piæ memoriæ Seb. à Bergen & Jo. Wetichium) *ac quatuor Senatores*, ibid. 1614. 4. *Oratio consolatoria* ad Georgium à Wisch, Præfectum Eiderstadiensem de morte uxoris, Magdalenæ Seestadiæ. Sleswici 1626. 4. *Speculum boni Pastoris*, sive Oratio panegyrica piis manibus *Oswaldi Sledani*, Superintendentis Rostochiensis, Witeb. 1614. 4.

6. GEORGIUS FABRICIUS Solitariensis, cujus *scoriarum poëticarum minutiæ* à filio Johanne editæ Oppenheimii 1611. 8. Patrem Eberhardum defunctum lugent p. 123.

7. GEORGIUS FABRICIUS Walterhusanus, Reip. Ohrdruviensis Syndicus *dissertationem* inauguralem *de collegiis Opificum* sub D. Ernesto Friderico Schrœtero habuit Jenæ 1655. 4.

8. GEORGIUS FABRICIUS, Windecensis, subscriptor Synodi Dordracenæ.

GOTFRIDUS FABRICIUS, Leodius, de qvo Centuria priore, Philosophiam ac Jura primum Lovanii, deinde inter Monachos Franciscanos nomen professus suum, in eadem Academia atqve inde Mechliniæ sacras litteras docuit, deniqve post lustratas Hispanicas, Gallicasqve Academias, Ingolstadium vocatus, Acta Apo-

sto-

ſtolorum ibi prælectionibus publicis dilucidavit. Vide Valentinum Rotmarum libro de Ingolſtadienſis Academiæ Profeſſoribus & Jo. Engerdi Bibliothecam Ingolſtadienſem A. 1581. 4. editam p. 166. ubi & videbis nomen Fabricii non tuliſſe eum à Patre qvi *Matius* appellabatur, ſed ab avunculo à qvo fuit adoptatus, GOTFRIDO FABRICIO, Canonico Leodienſi.

GOTTLIEB FABRICIUS, Vir egregius, Paſtor Eccleſiæ Lutheranæ Kahrenſis in tractu Cotbuſenſi ditionis Regis potentiſſimi Boruſſiæ. Huic debemus in linguam *Venedorum*, translatum *Hymnarium*, Teutſch und Wendiſch Geſang-Buch, Budiſſin. 1710. 9. Deinde eadem lingua *Catechiſmum* & *Novum Teſtamentum* ibidem vulgatum in 8. Et *Pſalmis* quoque in linguam Venedicam vertendis inſudaſſe comperi. Vide Celeberrimi Viri Danielis Erneſti Jablonsky Epiſtolam de Venedis, inſertam Diario eruditorum Londinenſi, Memoirs of literature, T. IV. A. 1714. p. 192. & Thomæ Brayi ſyllogen Epiſtolarum de ſcribendo Martyrologio Proteſtantium & de memoriis perſecutorum Eccleſiæ Chriſtianæ conſignandis quam edidit Londini 1714. fol. p. 30. ſeq.

FABRICIUS de GRAVINA, è Marchionibus Francofontis qui vixit poſt A. C. 1627. Vide Franciſcum Baronii ac Manfre-

fredis de Panormitana Majestate lib. 3. c. 11. p. 361. seq. T. 13. Thesauri Siciliæ. Nobilem Panormitanum vocat Antonius Mongitor T. 1. Bibl. Siculæ p. 215. ubi de filio Francisco Gravina.

GVALTERUS FABRICIUS, cui Bernardus à Rey, JCtus, dicavit latinam suam versionem promtuarii Harmenopuli typis exscriptam Coloniæ 1566. 8.

FABRICIUS GVARDATI, Doctor & Nobilis Surrentinus in Regno Neapolitano, scripsit *Repertorium* sive *Conclusiones feudales* ex Andreæ de Isernia commentariis in usus Feudorum alphabetica serie collectas, Neapoli 1639. fol.

FABRICIUS GVASTAFERRI, cujus *quinque Epistolæ* * de variis rebus Physico Mathematicis, Meteorologici, Geometrici & Mechanici argumenti ad Jo. Franciscum Salitum prodiere Italice, Romæ 1668. 8.

Ejusd. *Nuova bilancia de' liquidi* in Diario Eruditorum Romano, A. 1669. p. 71. & *Osservationi intorno al peso di diverse aque*, in eodem Diario, A. 1672. p. 63.

GVIDO FABRICIUS (aliis *le Feure*, aliis *Feubure*) BODERIANUS, de quo centuria priore. Laudatur à Theodoro Eberto in Elogiis JCtorum & Politicorum centum illustrium, qui in Germania, Gallia, Hi-

* Giornale de' letterati di Rome, Ao. 1668. p. 34.

Hispania alibique linguam Hebraicam & propagines ejus cæteras Orientales auxerunt & promoverunt, Lipſ. 1629. 8. In *verſione Latina, Novi Teſt. Syriaci* nonnullas ejus hallucinationes correxit Gabriel Sionita in Bibliis magnis polyglottis Pariſienſibus. Vide & Leonis Allatii σύμμικτα T. I. p. 300. ſq. *Interpretationem Latinam libri Severi Antioch. de ritibus Baptiſmi & ſacræ Synaxeos apud Syros*, locis quibusdam caſtigat Rich. Simon in Bibliotheca Critica Gallice edita T. IV. Epiſtola 6. Non omittendum quod idem Guido plura ſcripta in *Gallicum* idioma tranſtulit, *ex Latino* quidem Marſilii Ficini librum de Veritate Religionis Chriſtianæ, Pariſ. 1578. & Pici Mirandulani de dignitate hominis, ibid. *Ex Italico* Joannis Andreæ confuſionem ſectæ Muhamedanæ (quam Hiſpanice primum Auctor ſcripſerat) Pariſ. 1574. & Marſilii Ficini ſive Pici potius commentarium in ſympoſium Platonis, Pariſ. 1578. Adi Bibl. Gallicam Crucimannii p. 133. ſeq. & 428.

De tribus GVILELMIS FABRICIIS Pictavienſi, Noviomago & Hildano in eadem priore centuria dictum eſt. Secundi, Noviomagi ſcriptis addenda Iſagoge in enarrationem S. Leonis Magni de paſſione Dominica, Lovanii 1610. 4. De Guilelmi Fabricii Hildani, Medici ac Chirurgi celeberrimi, vita ac ſcriptis diligenter ac co-

piose nuper peculiari schediasmate commentatus est Vir celeberrimus D. Christianus Polycarpus Leporinus, edito Germanice, Quedlinburgi 1722. 4.

HENRICOS quoque FABRICIOS tres priore centuria retuli. Primus est Aquensis, Chorepiscopus Spirensis sive Episcopi in functionibus Ecclesiasticis vicarius, à quo non diversum puto Henricum Fabricium Mosemannum, ex cujus *Compendio Historiæ Mundi* locus affertur in supplemento ad Dictionarium historicum Bælii p. 269. edit. Genevensis. Ejusdem Vitæ Sanctorum cum auctario Valentini Leuchtii recusæ, Colon. 1616. & 1625.

De HENRICO FABRICIO, Tabernaemontano adde quod Hornbaci (quod Palatinatus est opidum,) Rectura Scholae abiens reliquit hexastichon, quod ita se habet:

Hac Rectoratus insignia figo tabella,
Has honor ad tabulas pendet onusque meum.
Ad tabulas, inquam, quarum tenet altera leges,
Alteraque officii pensa diurna mei.
Vos huc, Collega, celeri contendite cursu,
Cui tabulæ cedent, illico Rector erit.

Epigrammata ejus centum recusa cum Owenianis sunt Francof. 1614. 12.

Fuit & quartus HENRICUS FABRICIUS, Georgii Fabricii Chemnicensis filius, idem ni fallor cujus epithalamium in nuptias

nuptias M. Georgii Mauritii Noribergensis & Metaphrasin Psalmi CXXVII. vidi excusam Witebergae 1569. 4.

HERMANNUS FABRICIUS, cujus Encomium Poeticum Academiae Marpurgensis memini me evolvere editum in 4.

HIERONYMUS FABRICIUS ab Aquapendente, Chirurgus & Anatomicus inclytus Patavinus. De hoc in centuria priore, sed ibi expungendum Caroli Patini nomen, hic enim de Hieronymo Fabricio non meminit, de quo consuli poterunt Antonius Riccobonus de Gymnasio Patavino lib. 2. c. 39. T. 6. thesauri novi Italiæ parte 4. p. 61. Jo. Philippus Thomasianus in elogiis Patavinis, A. 1630. 4. editis p. 313. seq. ubi etiam Fabricii icon ære descripta occurrit. Hieronymus Ghilinus in theatro Virorum eruditorum p. 226. Andreas Otto Gœlike in Historia Anatomiæ p. 82. & in Historia Chirurgiæ pag. 214. sq. Jacobus Duglas in Bibliographiae Anatomicae specimine &c. *Opera* ejus *Anatomica* prodierunt novissime curante celeberrimo D. Joanne Bohnio, Lipsiae 1687. fol. Opera Chirurgica Germanice versa, Joanne Sculteto, Medicinae D. interprete Norimb. 1716. 4. Tantum sibi gloriae ab hoc viro vindicat patria, Tusciae civitas, a qua *Fabricium Aquapendentium* Conringius appellat, ut exstet distichon;

Martia Fabricio jactat se nomine Roma,
Pendula Fabricios tu quoque gignis Aqua.

HIERONYMUS FABRICIUS, Medicus Augustanus. Etiam de hoc, centuria priore.

IACOBOS FABRICIOS, quindecim hoc loco juvat distinguere. Sunt enim:

1.) IACOBUS FABRICIUS, Chemnicensis, Georgii celeberrimi frater minor natu non diu post eum defunctus A. C. 1572. die 19. Martii, Rector Scholæ Hallensis in Saxonia, de quo B. Godofredus Ludovici in historia Rectorum & Gymnasiorum Scholarumqve celebriorum parte 2. p. 59. sq. Ejus *Odam in urbem Memmingam* scriptam A. 1554. refert Martinus Crusius in Germano Græcia p. 219. Georgii Fabricii Observationes postremæ de metallis, præmissa Jacobi fratris *Epistola ad Joannem Kentmannum* Medicum Torganum prodierunt Witeberg. 1612. 8. ad calcem librorum Georgii Agricolæ de rebus subterraneis ac metallicis. Ejusdem *Jacobi Euphemia* thesauro Basilii Fabri præmissa A. 1571. Conradus Porta Oratione de Andrea Fabricio: *Jacobus iste Fabricius in Germania, Gallia & Anglia nobiles juvenes Ebelebios & plures alios magno cum fructu instituit, & tandem in Salinis Saxonicis* (Halæ Saxonum) *usque ad mortem studiis juventutis plurimum profuit.* Petrus Albinus in Chronico Misnensi p. 364: ist für

andern beruffen gewesen, dieweil er nicht allein Italien, wie sein Bruder Georgius, sondern auch Gallien und Belgien, studirens halber durchzogen. Plura in ejus laudem Nathan. Chytræus, Barbaræ Fabriciæ filius p. 300. seq. 307. poem. & Gregorius Bersmannus poem. p. 255. & in deliciis poetar. German. p. 590.

2.) IACOBUS FABRICIUS, Georgii filius, & 3.) Physices Professor in Academia Hafniensi A. 1540 de qvibus centuria priore.

4.) IACOBUS FABRICIUS Gedanensis, Arnoldi Fabricii, Reip. Consulis filius, Ecclesiastes & Rector Gymnasii, Anno muneris Rectoralis fere quinquagesimo, ætatis duodeoctogesimo defunctus A. 1629. De illo præter laudatos à me priore centuria, Ephraim Prætorius in Athenis Gedanensibus p. 42. sq. & Andreas Charitius de Viris doctis Gedani ortis p. 53. sq. Scriptis ejus adde brevem explicationem precationis sacerdotum Lutheranorum contra Calvinianos, Freistadii 1617. 4. & Defensionem emendatæ Augustanæ Confessionis 1621. 4. Quod vero ipse sit auctor brevis relationis de Religione Reformatorum in Borussia, sive Confessionis doctrinæ Civitatum quarundam Borussiæ, Han. 1603. 4. profitetur ipse in parte 2. anti Coleti pag. 723. 727. & parte 1. p. 71. 87.

4.) IACOBUS FABRICIUS, Pastor

ad S. Jacobi Hamb. & deinde Superintendens Generalis Slesvicensis, Vir singularis, de quo Rev. Jo. Melchior Kraft in historia Ecclesiastica Husumensi Germanice edita Hamb. 1723. 4. p. 366. sq. Lebens-Beschreibung Herrn M. Jacobi Fabricii, Senioris, als des andern Reformatoris und Restauratoris der Kirchen und der Evangelischen reinen Lehre in diesem Lande. Vide sis etiam Nobiliss. Andream Hojerum, in Compendio accurato Historiæ Danicæ p. 387. sq. Præter pauca illa quæ de hoc centuria priore retuli, notabis, quod septem filios ex eadem susceptos uxore Theologiæ studio universos destinavit, e qvibus unicus ternera ætate ex hac vita decessit, cæteros sex omnes Pater Jacobum, Philippum, Georgium, Jo. Adolphum, Joannem & Petrum vidit Ecclesiarum Pastores: qvatuor ex illis eodem die A. 1613. Rostochii summos in Philosophia honores Academicos sive axioma Magistri à Decano Jo. Kirchmanno indepti fuerant, ut refert Jo. Micrælius epicedio qvod Stetini A. 1645 scripsit in exeqvias junioris *Jacobi Fabricii*, Georgii F. Jacobi Nepotis, qvi in flore ætatis alumnus Gymnasii Stetinensis obiit. Scripsit avus *Progymnasmatum Theologicorum* pro Ministerii in ducatibus Slesvicensi & Holsatico Candidatis institutorum *Agones Generales XLI.* Slesvici A. 1603--1607. 4. 1615. 4. *Agones speciales XXIV.* ibid. 1603 -- 1607. 4.
Pro-

Progymnasmatum Theologicorum Hamburgi propositorum *Agones XIV.* Hamb. 1615 4. *Sylvularum Theol. Miscellanearum* è variis scriptoribus collectarum & ad συζητήσεις sacras propositarum *centurias duas*, indice præfixo ad ordinem certum locorumqve Methodum revocatas. Hamb. 4. *Litaniarum publicarum Cimbriæ Ducalis* ab A. 1599. ad 1610. & denuo ab A. 1616. ad 1640. qvotannis institutarum *diatyposes* singulis annis editas seorsim. Slesvic. 8. *Summam* Christlicher Lehre. Slesvic. 1602. 8. Von JEsu Christi heiligen hochwürdigen Abendmahl Gottseelige und Christliche Erinnerungen. Hamb. durch Paul Langen, in Verlegung Jürgen Wolders 1614. 8. *Acta* Germanice scripta ἀνέκδοτα *colloquii in curia Slesvicensi habiti cum Mennonistis & Anabaptistis Eiderstadiensibus* d. 13. 14. 15. & 16. Septembr. A. 1608. & excepta à Notariis serenissimi Ducis, edi in lucem optat Jo. Christianus Blumius in Jubilæo Theologorum emeritorum p. 80. Ea fuerunt MSta Flensburgi apud V. C. Jo. Mollerum. Vide ejus Isagogen in Hist. litterar. Chersonesi Cimbricæ parte 2. c. 5. p. 112. 113. 114. Alia MSta complura de Actis Cimbriae Ducalis Ecclesiasticis ipso Antistite gestis aliqva idem Mollerus ipse asservat, plura vero in Jo. Mochii & Othonis Sperlingii Bibliothecis Hafniensibus, uti & amicorum aliorum Holsaticis postqvam ab heredibus fuere dis-

ſipata, locum inveniſſe, ab his ſe edoctum laudatus Mollerus teſtatur. Exſtat etiam ejus ſcriptum Germanice editum hoc titulo: Bericht wegen einer ſonderbahren Wohlthat, ſo GOtt der HErr an ihm gethan. A. 1640. qvod ſcriptum recudi curavi tomo tertio Mem. Hamb. 1711. 8. Exhibet id etiam Rev. Jo. Melch. Krafft in Huſumiſchen Jubel-Denckmahl p. 416. In hoc ſcripto narrat Fabricius ſe A. C. 1623. (ætatis ſuæ tertio & ſexageſimo) correptum eſſe graviſſimo morbo, ita ut de vita Medici deſperarent, ſolus ipſe non quidem in humano auxilio ſpei quicquam reponeret, tamen vitæ ſibi prorogandæ flagrans deſiderio, fiduciam haberet ab auctore vitæ DEO precibus hoc ſe poſſe beneficium impetrare. Itaque quam ardentiſſima oratione ad eum fuſa Hiskiæ inſtar vitam rogavit, nec aliter quam Hiskias exauditus eſt. Refert certe ſe in ipſo illo orationis fervore tanta eſſe perfuſum laetitia ſpiritus, tamque certa fiducia opis divinae & adjiciendorum * quindecim adhuc annorum vitae à precibus ſurrexiſſe, ac ſi ex ore DEI ipſius fidem ſibi hujus rei dari auribus ſuis percepiſſet. Mox etiam levari morbus, aegrotus

* Anaſtaſio Imp. contra in ſomno Angelus: ἰδὲ διὰ τὴν ἀπληςίαν σου ἀπολείφω ιδ. Ecce propter tuam inexplebilem avaritiam deleo XIV. annos. Chron. Paſchale p. 330.

tus vires colligere & cum valetudine in gratiam redire, atque in integrum convalescere iterum cœpit. Obstrinxit inde se voto vir tam provectae aetatis & tribus jam annis major sexagenario, se publico scripto hanc gratiam Divinam celebraturum, quando annos illos quindecim adhuc exigere sibi licuisset. Hos igitur cum vivendo postea non attigisset modo sed etiam superasset, istud ipsum scriptum in lucem edidit, atque ita se se exsolvit voto, nec diu post eodem anno 1640. die 5. Nov. Slesvici in Domino obdormivit, successore relicto filio cognomine, quem per plures annos jam optionem vivus habuerat.

Nicolaus Scribonius, Osnabrugo Westphalus lusuum Gottorpicorum juvenilium anagrammaticorum, excusorum Schleswigæ 1634. 8. libro II. p. 42. hoc in ejus nomen exhibet anagramma:

Magister Jacobus Fabricius aulæ Gottorpiensis Concionator & Ecclesiarum adjacentium Superintendens:

En Germaniæ, en totius orbis ingens nomen ac decus, Cimbriæ Ducis pectus, ita fatalis tua hora procul erit, o fit.

Germanæ decus es terræ, totius & orbis
Nomen es, & tituli magnus honore tui.
Cimbrorum pectus Ducis es, Te Cimbria pectus
Te cor, pastorem, Te vocitatque patrem. Te,

Te, venerande Pater, Senior venerande: superstes
Vivito Nestoreos, Methusulæqve dies.
Hora procul fatalis erit, tam spondet Apollo
Tuqve Demorgogenis filia parce seni.

6) JACOBUS FABRICIUS, superioris filius & successor A. 1645. defunctus, cujus vitam exhibet laudatus Kraftius p. 294. sqq. Edidit *litanias publicas in textus feriarum A.* 1641 - 1644. *pœnitentialium Biblicos*, Slesvici, 8. *Sermonem funebrem*, dictum *in exequiis Jo. Nannii*, civis Londinensis, ad Esaiae LVI. Hamb. 1616. Germanice. Hujus etiam puto esse versionem Apologetici Eunomiani, qvam edidi Volumine VIII. Bibl. Graecae p. 263. atqve inde recudendam dedit vir celeberrimus Julianus Garnerius, in appendice ad T. 1. Operum S. Basilii, p. 618. sq. Paris. 1721. fol. Loca qvaedam emendata à V. C. Claudio Cappernoerio extant in nova editione Lectionum antiqvarum H. Canisii Basnagiana T. 1. p. 767. sq. Amst. 1725. fol.

7) IACOBUS FABRICIUS, Slesvicensis, Iacoborum de qvibus jam dictum filius & nepos, * sub inclyto Rostochiensium Theologo Augusto Varenio A. 1663. disputationem publicam habuit ad locum Za-

* Frater Jacobi hujus fuit Everhardus Fabricius, natus Slesvici 1642. 29. Maji & Helmstadii ubi studiorum causa erat

Zachariæ X. 9. 10. & à Præſide celebratus his elegis, quos una cum notis ejusdem Varenii adſcribam:

Fabricios jactet Medicos celeberrima Roma,
Fabricios habuit Cimbrica Theologos.
Magnus AVUS, a) *ſancto GENITOR* b) *celeberrimus ore*
Cimbrorum fuerant gloria prima chori.
Quorum ſuggeſtus tremuit ſub Numine quondam
Et viſa eſt pariter porticus ipſa loqui,
Dum tonitru quatiunt templa omnipotentis Olympi
Et Zebedaidæ fulminis c) *inſtar habent.*
Tu ſequeris geminos pretioſe Jacobe Jacobos,
Nomine quos factis hos imitaris avos.
Indole, doctrina, vita & virtute propago
Clara, Patrum ſtudiis exprimis ora tuis,
Et nunc Maſchiach cœlorum nobile Zemach
Et Vatis per te pagina tota calet.
Ne poſſit paduiſſe patrum: tu fulminis hæres
Præludis Roſcis Cimbrica fata Scholis.

Non

erat, in flore ætatis ipſo natali die correptus febre & 15. Jun. 1661. extinctus. Vide Rev. D. Juſti Chriſtoph. Boehmeri Inſcriptiones Helmſtadienſes p. 71. ſq. Alter frater Fridericus.

a) M. Jacobus Fabricius per 50. annos apud Seren. Slesvic. & Holſat. Duces Concionator Aulicus, Præpoſitus Superint. General. cui ſucceſſit Filius nominis & dignitatis hæres.

b) M. Jacobus Fabricius d. 24. April. anno 1645. mortuus.

c) Jacobus Zebedæi Filius dictus *Filius tonitru,* Marc. III. 17.

Non hoc Sperlingi Affinis censura potentis
(Quem tantum dederat cura Paterna Patrem)
Non hoc Reinbothi nobis venerabile nomen,
Non hoc Mauritius, triga verenda, neget,
Quos precor ut servet populis Clementia cœli,
Et seri stellas quas meruere petant.
Ille d) *potens signis quæ gessit Avusq; Paterq;*
Hic nunc in cathedra conspiciendus Avi, e)
Sed quem mox pietas in pristina regna vocavit
Augustæ, & labaro reddidit ipsa suo.
His nunc, ne dubitet quisquam f) *tres esse Jacobos,*
Adde tuum Nomen quod potes, adde decus.

8.) JACOBUS FABRICIUS, Medicus Rostochiensis & postea Regum Daniæ Christiani IV. & Friderici III. Archiater. Dictis de hoc in Centuria priore, adde quod in Actis Academiæ Rostoch. MSS. celebratur quod A. 1629. in publica calamitate cum Albertus Waldsteinius, Friedlandiæ Dux infinitis exactionibus civitatem in quartum usque annum misere vexaret,

d) Celeberrimus D. Reinboth anno 1645. successit duobus Fabriciis in Episcope Generali Holsatiæ &c.

e) Duce Holsat. Joanne Adolpho exc. record. abiit Hamburgenses factus ibid. Pastor Ecclesf. Jacob. unde post mortem Ducis revocatus in Holsatiam ab Augusta vidua.

f) An præter duos Jacobos ἐκ τῶν δώδεκα detur tertius dictus frater Domini, & adeo tres Jacobi fuit, vide Marc. Anton. de Dominis l. 2. de rep. Eccl. c. 2. §. 44. *Hæc B. Varenius.*

& ad incitas redigeret, sua sedulitate in arte Medica primus obtinuit, ut Civibus Academicis parceretur, *ut ab horridis militum injuriis mediocriter tuti vixerint & mirabiliter servati fuerint.* Programmata hujus Fabricii extant in Actis Jubilei Academiæ Rostoch. editis A. 1619. 4. p. 12. 291. 311. & 480. Andreæ Tscherningii Panegyricus memoriæ ejusdem dicatus prodiit Rostoch. 1653. fol. Vide & Friderici Thomae Analecta Gustroviensia parte 2. Biograph. p. 138. Joachimi Mantzelii gloriam Academiæ Rostochiensis e:. Professoribus longaevis, Rostoch. 1706. inter Medicos: Thomae Bartholini Carmina p. 48. sq. & Petri Joannis Resenii inscriptiones Hafnienses p. 111.

9.) JACOBUS FABRICIUS, Professor in Academia Gryphiswaldensi, qui A. 1572. connubio sibi junxit Gertrudem D. Iacobi Rungii Theologi celebris filiam.

10.) JACOBUS FABRICIUS, Joannis Fabricii Montani pater, centenario major defunctus Tiguri, quem epicedio decorat filius p. 21. poematum, ubi inter alia:

Ut te chare parens nostri pia cura subegit
Longinquas tentare vias, natalia quando
Mœnia liquisti nuper, centesima quamvis
Longævo tibi jam vita procederet æstas.

11.)

11.) JACOBUS FABRICIUS, Hamburgensis, filius Jo. Adolphi Fabricii Ecclesiastae ad D. Jacobi, de quo infra. Vidi ejus Epicedia quaedam latina, ut in Johannem Scholvinum Pastorem Buxtehudanum, Hamb. 1642.

12.) JACOBUS FABRICIUS, Holsatus, Georgii Fabricii Slesvicensis, de quo supra, filius. Vidi ejus Epicedium latinum in affinis sui Wesseli Beveri funus editum, Hamb. 1642.

13.) JACOBUS FABRICIUS, Rector Scholae Pegaviensis in Misnia, qui Senatui Episcopowerthensi Chronica illius oppidi A. 1605. obtulit, ut testatur Christianus Heckelius ad Michaelis Puschii Historische Beschreibung der Stadt Bischoffswerde, Dresd. 1713. 4. p. 290.

14.) JACOBUS FABRICIUS, Harlemensis qui sub Jo. Hoornbeckio habuit Dispp. Theologicas de Consociatione Evangelica Reformatorum & Augustanae Confessionis, Lugd. Bat. 1663. 4.

15.) JACOBUS FABRICIUS Coslino Pomeranus, Superintendens Generalis, de quo Joannes Micraelius, sororius ipsius in syntagmate Hist. Ecclesiasticae p. 749. Ejusdem supremum Officium Jacobo Fabricio præstitum prodiit Stetini 1654. 4. Erdmannus Uhsenius im Leben der Kirchen-Lehrer und Scribenten des XVI. und

und XVIIten Sæculi p. 613. sq. & Philippus Lansbergius in Gustavi Adolphi magni bello Germanico p. 497. Ex scriptis ejus priori centuria à me recensitis expungengendus liber cui titulus: Gottselige Erinnerung vom Heil. Abendmahl, is enim est Jacobi Fabricii, qui Pastor Ecclesiae Hamburgensis fuit. Vicissim illis recte addes hunc qui inscribitur: Prophetische und Apostolische Buß-Glocke, in VIII. Predigten, Stetini 1623. 4. Ejusdem XXXI. Krieges-Fragen, Stetin. 1630. 12. Controversiam de Visionibus tractare, illisque aliquid tribuere cœpit occasione jactatarum ab Hermanno Hudeno, Jo. Warnero, Jo. Reichardo & Davide Oppenio Lusato, de quibus vide sis Petri Jænichii Lusatiam literatam, in celeberrimi D. Christ. Gotfridi Hofmanni scriptoribus rerum Lusaticarum T. 2. p. 349. De eadem controversia consules Jo. Molleri, sæpius jam laudati mihi introductionem in historiam Chersonesi Cimbricae parte 3. p. 480. sq. & Rev. Casparis Henrici Starckii Historiam Ecclesiæ Lubecensis, editam Germanice p. 846. sq. 875. sq. 1024. sqq. Theologorum Witebergensium Censura Probationis Visionum Fabricianæ exstat in eorum Consiliis T. I. p. 704. seq. Probatio illa, Germanice scripta ab auctore, etiam Gallice lucem vidit Amst. 1657. 8. *Preuves des Visions.* Oppugnavit eandem sen-

ſententiam *D. Tobias Wegnerus* in Bedencken von Jo. Warners viſione, Heilbron. 1642. 4. & in alio ſcripto cui titulus Ehren-Rettung ſeines über die angegebene Warneriſche viſionem publicirten Theologiſchen Bedenckens, Tubing. 1648. 4. tum *Sebaſtianus Meierus* cui *Jo. Micrælius* oppoſuit Demonſtrationem innocentiae D. Fabricii adverſus M. Sebaſt. Meierum cum hiſtorica Controverſiarum de viſionibus extraordinariis relatione, Stetin. 1648. 4. B. Iac. Stolterfothi Conſiderationi *Io. Brocawedelius* oppoſuit Conſiderationis Stolterfothianae Conſiderationem A. 1650. 4. Ejusd. Stolterfothi Wiederhohlung der Streitigkeit von Geſichtern, 1649. 4. Fabricius diſcuſſionem nugarum Stolterfothianarum, Stetin. 1649. 4. De altero ejusdem Stolterfothi ſcripto, nothwendige Wahrheit und Ehren-Rettung, vide Diarium Theologicum Dresdenſe, fortgeſetzte Sammlung von Alten und Neuen, A. 1722. p. 392.

Sub IACOBI COSMÆ FABRICII, nomine latere Sirmondum notat Petrus Aurelius parte III. Opp. p. 333. etſi Jacobus Goutierius etiam nonnulla ad ſcriptum ſub illo nomine editum contulit, atque illud in Sirmondi Operibus fruſtra quaeras. Confer. Jacobi le Long. Bibl. Françoiſe p. 126. & Ludovici Ellies du Pin Bibl. Eccleſiaſtique T. 17. p. 203.

IOA-

IOACHIMOS FABRICIOS, tres centuria priore retuli. Primi prodiit Wittebergae etiam Concio de persona atque officio CHristi, Witeb. 1594. 4.

2.) JOACHIMUS FABRICIUS, Lindoa Meso Marchita S. T. M. qui carmine Germanico funus Hieronymi Vogleri Consulis Hamburg. A. 1642. prosecutus est & funus Alberti von der Fechte, Hamb. 1637. Ejus dictata quaedam Logica MS. in Bibl. B. Gustavi Schroederi, p. 848. Hic Ioachimus deinde apud Stetinenses Pastor ad S. Mariæ Consistorii Regii Assessor, S. S. Theol. & Ebr. Linguae in Gymnasio Professor, & Vice-Superintendens Generalis Pomeraniae. Vitam hujus Theologi Venerandus Lubecensium praesul D. Goezius inseret parti tertiæ elogiorum Theologorum. Inter Conciones ejus non omittenda, quam habuit in funere Viri clarissimi meritissimique Johannis Micrælii.

3.) JOACHIMUS FABRICIUs, Freibergensis, cujus censurae Matthaeus Bugaeus opposuit scriptum, cui titulus: Erster Bescheid auf die Flatterie Joachimi Fabricii, Berlin. 1667. 4. Rescripseritne Fabricius, non possum affirmare.

4.) JOACHIMUS FABRICIUS, Professor & Musicus in paedagogio Stetinensi. A. C. 1645.

5.) JOACHIMUS FABRICIUS, Neoan-

germunda Marchicus, cujus Orationem Hebraicam de pietate A. C. 1634. habitam laudat Augustus Buchnerus in dissertationibus Academicis p. 128.

IO. ADOLPHUS FABRICIUS, Iacobi Pastoris Hamb. de qvo supra, filius primogenitus, natus Slesvici 29. Mart. 1592. & in schola Hamburgensi à Paulo Sperlingio institutus, deinde Rostochii egit & Witebergae ubi Magister creatus est, Poëticamqve laurum meruit. Vocatus est Ecclesiastes Hamburgeusis ad S. Iacobi templum A. 1615. 8. Jan. & à patre inauguratus 31. Martii. Gener fuit Hieronymi Praetorii scriptis clari & Musici tunc apud Hamburgenses celeberatissimi. Archidiaconus deniqve diem obiit supremum 28. Octob. 1650 hora sexta matutina, qvod punctum mortis pærsentiens identidem interrogavit num sexta esset audita. Humatus est in choro templi Jacobaei V. Novembr. Carmine funebri memoriam ejus decoravit H. Vagetius. P. P. Edita sunt à Fabricio:

Davidis güldenes Hertzlein gefasset in seinen köstl. Halßgeschmeid und Kleinod des 57. Psalms v. 8. das ist die güldenen Hertz-Worte, mein Hertz ist bereit, GOtt mein Hertz ist bereit, darin der theure Hertzman erkläret, wie er sich gegen GOtt in Lieb und Leid, in Freud und Traurigkeit, in Jammer und Noth, in Leben und Todt, mit gantzen bereitwilligen Hertzen habe ergeben. Hamb.

Hamb. 1623.4. Scripsit poëmata varii generis, Epithalamia ut in Christoph. Achatium Hagerum: propemptica, gratulatoria, & alia variis occasionibus separatim edita, non injucunda lectu. Epicedia item in funeribus *Consulum* Hieron. Vogleri & Ulrici Winkelii, *Pastoris* Gerhardi Hackmanni & Joannis Schovini Past. Boxtehud. *Senatorum* Theodori Niebueri, Joachimi Hartiges, Johannis Wetken, Nicolai van der Fechte: *Secretarii* Christoph. Schlaf, *Duodecimviri* Jo. Rumpii. *Feminarum* Gesæ ab Eitzen, Ursulæ Winckeliæ, Elisab. Hartiges, Cæciliæ Wichmanniæ, Annæ Sophiæ à Phul. Filiarum item & filiorum Severini Sluteri uno fere semestri denatorum. Poëta in Jambico inprimis & Lyrico carmine haud infelix, & Vinc. Fabricii ac Zach. Lundii plausum & encomia promeritus.

IO. ANDREAS FABRICIUS, hoc loco a me prætereundus, vivit enim florentibus annis, licet ingenii ac doctrinæ specimina ediderit e qvibus præclara ab eo fas est polliceri. Ejus Oratoria Philosophica prodiit lingua Germanica Lipsiæ 1724. 8. Exstant & dissertationes variæ, ut de summa hominis felicitate, & de Mathesi Patribus primis Ecclesiæ & aliis qvibusdam non suspecta, aliæqve.

IO. BAPTISTA FABRICIUS de qvo Centuria priore.

JOANNES CHRISTIANUS FABRICIUS, Tunderensis, Ecclesiæ ruralis Loydtensis in Praefectura Apenradensi ab A. 1648. Pastor, vir accurate eruditus & praesertim ἑβραϊκώτατ⊙ d.9. Jul. A. 1686. æt.62. defunctus. Hujus Volumina quinque Observationum in Universum Codicem Sacrum Critico Philologicarum grandia, diligentia insigni congesta, in Filii atque successoris patrissantis Willehadi Fabricii Bibliotheca delitescere testatus mihi est V. C. Johannes Mollerus.

JOANNES CHRISTOPHORUS FABRICIUS, cujus extant Typi Mystici ex sacra & profana historia collecti de mutationibus regnorum & Rerump. sive Vorbildung der vornehmsten Ursachen der Veränderung der Regimenter. Hamb. 1652. 4.

JO. DANIEL FABRICIUS, qui se Philologiae studiosum vocat, de tabula Cebetis schedion edidit Heidelb. 1672. 4. paucis foliis.

IO. EVERARDUS FABRICIUS, Rector & Professor Gymnasii Steinfurtensis, quem laudat Io. Coccejus Epistola CXXXV. T. 6. Opp. p. 45.

JOANNES FABRICII deinceps distinguendi circiter XXX. Primus *Norimbergensis* A. 1558. defunctus, de qvo M. Ludovicus Melchior Fischlinus in memoriis Theologorum Würtenbergensium parte 1. p. 42.

p.42. Hunc ejusqve posteros constat serie continua in Ecclesia Norimbergensi sacrum munus gessisse per majus sesqvi seculi spatium, ita ut non vane auguratus fuerit Melanchthon, qvando ad eum A. 1555. scripsit: *Familia Tua Deus benefaciet.* Vide B. Dilherri T. 2. disp. p. 165.

2) Prioris nepos, Joannis Baptistæ, Pastoris Furtensis filius denatus A. 1636. de qvo Omeisius de claris qvibusdam Norimbergensibus p. 38. & D. Fabricius abnepos T. 6. Bibl. suæ p. 67. seq. Oratio de dignitate conjugii prodiit Noribergæ A. 1592.

3) Pronepos qvi obiit A. C. 1676. Præter ea qvæ de hoc dixi Centuria priore, adeundi D. Gustavus Georgius Zeltnerus in vitis Theol. Altdorfinorum pag. 285. seq. Acta Erud. A. 1722. p. 459. Henningus Witte in memoriis Theologorum p. 1901. ubi vita scripta à Jo. Conrado Durrio, Erdmannus Uhsenius im Leben der Kirchen-Lehrer und Scribenten des XVI. und XVII. sæculi p. 616. Conciones funebres habitæ à Conr. Feuerlino in Sirach. XIV. 18. & à Christoph. Arnoldo, in Joh. XVI. 28. & D. Fabricius Theologus Helmst. ante prælectiones Patris Theologicas Altdorf. 1681. 4. & T. 4. Bibl. suæ p. 373.

4) Abnepos, *Altdorfinæ* primum deinde *Helmstadiensis* Academiæ Theologus celeberrimus & Abbas Regiæ Luteræ, cui edita Epistola annum octogesimum primum ætatis

agenti gratulata fuit Academia Helmst. A. 1724 & cujus non possum non hoc loco meminisse, licet vivi adhuc, qvod gaudeo, acvigentis & qvæ Dei est benignitas illibato fruentis usu virium corporis animiq;, alacer & erectus, ut vere gloriari possit *clare oculis video, pernix sum manibus, sum pedes mobilis*, feliciqve etiamnum pollens memoria. Monumenta ejus ingenii qvæ publici juris fecit recensentur post ipsius Amœnitates Theologicas p. 361. & in Actis eruditor. A. 1711. p. 153. in Diario Lipsiensi Neuen Büchern-Saal parte XLVIII. p. 841. nec non in D. Gustavi Zeltneri vitis Theologorum Altdorffensium p. 410. in Bibliotheca Germanica, qvæ Gallice à viris doctis in lucem editur Tom. 1. Amst. 1720. 8. p. 110.

5) JOANNES FABRICIUS Budissina Lusatus, Theologiæ D. Pastor & Præses Conventus Ecclesiastici apud *Argentinenses*, ex piis homiliis, disputationibus & aliis ingenii fœtibus clarus, laudatusqve Joanni Micrælio, syntagmate Historiæ Ecclesiasticæ. p. 750.

7) *Pomeranus*, cujus carmen elegiacum de mirando opere Redemtionis facto per filium DEI JEsum CHristum, prodiit Rostochii 1565. 4.

8) *Hamburgensis*, qvi in Collegio Oratorio M. Joannis Simonis, Rhetoricæ Professoris, recitavit Orationem VII. de beatitudine Rerum publicarum Rostoch. 1603. 8.

9) Ec-

9) Ecclesiastes *Witebergensis*, 10) *Stetinensis* JCtus, de qvibus priore Centuria.

11) JOANNES FABRICIUS MONTANUS *Berkena* in Alsatia inferiore oriundus & in *Helvetia* diu versatus de qvo Centuria priore p.51. sq. Zürchisch Altes und Neues A.1717. p.105. Hujus pro Evangelica CHristi Ecclesia adversus Pontificios Hispanos (Fontidonium * Segoviensem, & Cardillum Concilii Tridentini hyperaspistas) defensio prodiit 1565.8. Tabulæ & indices rerum ac verborum in Gesnerum de animalibus qvadrupedibus, Tiguri. Carmina illius qvædam dat Gruterus in deliciis Poëtarum Germ. T.3. (Frf. 1612. 12.) p.101-112.

Ejus silvarum liber & de Consulibus Tigurinis una cum elogio de Wilhelmo Tellio prodiit Tignii 1556. 8.

In patris Jacobi Fabricii funus p.21. *Ute chare parens nostri pia cura subegit*

Longinqua tentare vias natalia quando
Mœnia liquisti nuper centesima quamvis

Longævo tibi jam vita procederet æstas.

Carmen elegiacum in laudem paupertatis, qvod libro silvarum p.11.seq. legitur, exhibet Caspar Dornavius in amphitheatro sapientiæ Socratico jocoseriæ Tom.2. p.173.

E 4 12)

* Fontidonii Oratio ad Germanos contra Fabricium prodiit Venet. 4. & Antwerp. 1574. apud Plantin. & T. XIV. Concilior, edit. Labbei p. 1775.

12) JOANNES FABRI sive FABRICIUS, qvi scripsit Orthodoxæ fidei defensionem adversus D. Balthasarem Pacimontanum, Anabaptistam è primis. Lips. 1528.

13) Pastor *Zillenzigiensis*, de qvo Centuria priore. Idem nisallor qvi se poëtices studiosum appellat, atqve Ambrosii Lobwasseri metaphrasin Germanicam Psalmorum edidit cum aliis variorum hymnis Ecclesiasticis, & cum metaphrasi Cantici Canticorum Germanica qvam ipse suo marte adjunxit. Habeo qvartam editionem Frf. 1629. 8.

14) *Frisius*, vide supra in Davide.

15) Qvi Colloqvio Thoruniensi interfuit A. 1645. Augustanæ Confessioni addictus.

16) JOHANNES FABRICIUS Pastor Gedanensis ad S. Catharinæ & Professor Gymnasii A. 1653. ætat. 46. peste sublatus de qvo Nathanael Dilgerus in Epicedio: *Nunc pestis in orbe & urbe grassans Gedana sustulit atra virum. Et quod mirandum, faceret cum sacra Jehovæ, correptus est ab hac lue illius ante sacra Aras, qua soles aliquot vexatus inique tandem horrida coactus est mortis obire vices.* Confer D. Sam. Schelwigii Denckmahl der Pest A. 1709. præf. §. 12. & præter ea qvæ priore centuria dixi, Ephraimum Praetorium in Athenis Gedanensibus p. 96. seqq. & Andream Charitium de Viris doctis Gedani ortis p. 57. sqq. Scripta.

pta: *Diss. Philologica de nomine Jehovah.* Rostoch. 1636. 4. *Diasceψis de incarnatione Λόγυ*, summi & supremi DEI, contra Socinianos, Rostoch. 1637. 4. *Carmen Arabicum gratulatorium M. Johanni Raven* Professori Eloq. ibid. 1637. *Oratio Patriarchæ Antiocheni de Hymno Angelico in Nativitate CHristi*, ex Arabico Latine. Gedan. 1637. 4. Lugd. Bat. 1640. 4 *Dissertatio de matrimonio comprivignorum (in causa Bohliana) sub titulo: Diorthotes status Controversiæ &c.* A. 1638. sine nomine auctoris. Vide B. D. Calovii systema Theol T. 8. p. 551. *Testamentum Muhamedis* Latine ex Gabrielis Sionitae versione cum Theodori Bibliandri Apologia pro editione Alcorani ad omnes Episcopos, Doctores & Pastores Ecclesiarum Europae. Rostoch. 1638. 4. dicatum Io. Paulo Vindingio, Dano. *Diss. de admirabili eruditionis vi & literarum studiorumque tranquilla supellectile ac felicitate.* Gedani 1639. 4. *Specimen Arabicum* in qvo continentur 1) Dissertatio El Herir, scriptoris eloqventissimi Basra oriundi & circa A. C. 450. clari dissertatio de fortunae inconstantia. 2) Carmen Abi El-Ula natione Syri de contemtu Mundi. 3) Carmen Iben Phered Ægyptii breve de conjunctione DEi cum creaturis, addita versione Latina ad verbum, & analysi Grammatica notisqve. 4) Iudicium de soluto dicendi genere Arabum proprio & 4) de poesi Arabica. Rostoch.

1638.4. ſubjecto indice locuplete Latino nominum, qvi vice Lexici fungi debet. Totum Coranum ex Arabico transtuliſſe, ſed qvae verſio lucem non vidit, teſtatur Wilhelmus Maginus in hujus Fabricii vita.

17) *JOHANNIS FABRICIUS*, qvi Tho. Adami Opera ex Anglico Belgice vertit Amſt. 1666. 4.

18) *Monacenſis*, Doctor Theologiae creatus Witebergae A. 1544. Decano D. Luthero. Vide B. Andreae Sennerti Athenas Witebergenſes.

19) Lippia *Weſtphalus*, qvi diſſ. de differentia & uſu modorum loqvendi circa perſonam & ſubſiſtentiam edidit Ienae 1667. 4. Idem 1672. 4. ibidem vulgavit Bartoldi Mulleri Battuſia Brunſvicenſis Collegium Ethicum XIII. diſputationibus abſolutum.

20) Decanus *Colonienſis*. Vide Ampliſſimi Lunigii Fortſetzung part. 1. ſpicilegii Eccleſiaſtici p. 881.

21) JOHANNES FABRICIUS *Lemgovienſis*, cujus extat Paulus der untadelhaffte Prediger der Gnadenwahl, ſive Erklärung des neunten Capitels der Epiſtel an die Römer. Lemgoviæ. 1677. 12.

22) M. JOANNES FABRICIUS BOLANDUS de qvo Centuria priore p. 51. Libros decem de motu Monaſterienſi carmine non ineleganti deſcriptos dicavit Franciſco Waldecho Monaſterienſis & Osnabru-

nabrugensis diœceseos præsuli, & Mindæ administratori.

23) JOHANNES FABRICIUS Medicus ac Chirurgus, qvi Doctor creatus, Rostochii A. 1635.

24) *Fischelensis* S.I. de qvo Centuria priore. Ejus scriptum Germanice editum Colon. 1646. 12. de gravi crimine detractionis variis qvæstionibus illustratum, accuratum & utilem libellum vocat Sotwellus p. 445.

25). JOHANNES FABRICIUS sive DE FABRICA Ord. minor. cujus est tractatus de indulgentiis pro animabus in purgatorio. Clarus ante A.C. 1550.

26) JOANNES FABRICIUS Viennensis Episcopus, cujus opuscula edita A. 1537. fol.

27) Rector *Schafhusanus* de qvo Centuria priore.

28) JOANNES, *Georgii Chemnicensis* F. FABRICIUS de qvo Centuria priore. Ejus Hemerologium sive memorabilia per dies anni digesta & ex Thuani excerpta Historiis viderunt lucem Neapoli Nemetum 1617. 12.

29) JOANNES *Schmidlinus*, alias FABRICIUS, patria *Suevus*, Superintendens & Pastor Ecclesiæ Uracensis in Ducatu Wurtenbergensi, circa A. 1600. defunctus. De illo Ludovicus Melchior Fischlinus in memoria Theol. Wurtenb. parte I. p. 233. seq.

30) *Wengernensis* sive *Wynnigernensis*, cujus carmina qvædam vidi & disp. Philosoph. excusas Dortmundæ sive Tremoniæ 1607. 1610.

31)

31) JOANNES FABRICIUS nescio an idem cum *Montano*, de qvo supra, cujus Epistolam ad Hyperium de Ecclesia & Schola Tigurina memorat Hottingerus in Bibliothecario qvadripartito p. 448.

JOANNES FABRICIUS CÆSAR de qvo Centuria priore. Ejus editionem Chronici Martini Poloni omnibus aliis præfert Jacobus Quetif de scriptoribus Ord. Præd. T. 1. p. 364. 369.

JO. GEORGIUS FABRICIUS de qvo in priore Centuria, edidit incerti auctoris præcognitorum Historicorum Epitomen, Ulmæ Svevorum 1650. 12. & Genealogiam Boschiorum, Stamm-Register der Boschen von Dünckel-Spuhl, Nürnberg 1657. fol. Præfixæ imagines cum subjuncto cuiq; elogio 1) Joannis Fabricii, ad D. Laurentii Norimberg. Ecclesiastæ, qvi B. Lutheri & Melanchthonis summus amicus Tetzelio olim restitit, exiliumqve passus est. 2) Jo. Baptistæ Fabricii, Arithmetici Norimbergensis. 3) Jo. Baptistæ Fabricii, Pastoris per annos unum & viginti, Furthensis. 4) M. Joannis Fabricii, Norибergæ ad D. Sebaldi Ecclesiastæ defuncti A. 1635. ætatis 75. Ministerii sui 47. 5) Auctoris, Jo. Georgii Fabricii.

JOANNES JACOBUS FABRICIUS, de qvo Centuria priore, Hamburgo ejectus, variisqve Belgii locis sacro munere exauctoratus obiit Amstelodami A. C. 1673. vide Rev. Jo. Georgii Bertrami Evangeli-

gelisches Lüneburg, p. 239. Inter ejus scripta est qvoqve qvod inscribitur: Bezeugung Göttlicher Warheit. Item aliud: Abermahlige Bezeugung und Bestätigung Göttlicher Warheit, oder Lehre von der Gottseeligkeit. Amst. 1669. 12. Von der Wiedergebuhrt oder hertzgründlichen Busse. Ibid. 1649. 8. Laudat D. Georgius Nitschius opere de praxi mortificationis Carnis p. 703. seq.

JOANNES LUDOVICUS FABRICIUS, Sereniss. Principis Brunswico Luneburgici à Consiliis bellicis, cui vir celeberrimus Jo. Fridericus Pfeffingerus A. 1706. dedicavit memorabilia sæculi XVII. Germanice edita Hamburgi 4. In Epistola ad eum scripta alios hic bene multos Fabricios toga sagoqve claros commemorat, illius maxime majores cognatosqve.

2) JOANNES LUDOVICUS FABRICIUS, Theologus Palatinus, de qvo Centuria priore. De eodem Novellæ Reip. litterariæ A. 1701. p. 400. sqq. D. Fabricius Helmst. T. IV. Bibl. p. 522. Erdmannus Uhsenius Leben der Kirchen-Lehrer und Scribenten des XVI. und XVII. sæculi p. 618. Laudat & Petrus Bælius in Epistolis. Ejus *Consilium de informando filio Electoris Palatini, Carolo Eduardo*, Zürchisch Altes und Neues A. 1717. p. 24. *De ludis scenicis*, recusum T. VIII. thesauri Antiq. Græcar. Gronov. p. 1714. *Euclides Catholicus*, id agit ut demonstret Papatum nihil esse aliud qvam Gentilismum Christiano

co-

colore incrustatum. Vide B.D. Speneri Consilia Theol. T. 1. p. 17. & Bibliothecam meam Græcam lib. 3. c. 14. p. 375. editionis A. 1716.

JOANNES PHILIPPUS FABRICIUS vertit e Latino Germanice Gregorii Sphalentiani gründliche Beschreibung des neuentstandenen Münch-Ordens Carmelitarum discalceatorum, nebst einem Beweiß der bösen Practiqven dieses Ordens. 1618. 4.

JO. SEOBALDUS FABRICIUS, de qvo Centuria priore. Natus fuit Spirae Nemetum A. C. 1622. Scriptis ejus addi potuerunt *Lutrea Cæsarea*, seu de ortu & augmento urbis Caesareae Lutrensis, 4. *Privilegium* der Stadt Mannheim. 4. *Panegyricus in funere Danielis Toſſani*, Heidelb. 1656. 4. *Spicilegium ex Philologia Philoſophiæque agro ſelectum*, Respondente Jo. Henrico Heideggero, Tigurino. Heidelberg. 1656. 4. *Idea Polyhiſtoria.* ibid. 1660. 4. *Diſſertatio hiſtorica in Dionis Caſſii ſcriptoris Græci ſelectiora commata.* Lond. 1678. 8. De ejus Iulio Cæſare numiſmatico ſiniſtrum exſtat judicium Anſelmi Bandurii in ejus Bibl. numiſmatica n. XLIX.

JOANNES WOLFGANGUS FABRICIUS de qvo Centuria priore. Vixit circa A. 1625.

ISAACUS FABRICIUS, Dantiſcanus cujus theſes philoſophicas vidi defenſitatas Regiomonti 1645.

ISBRANDUS FABRICIUS Paſtor Eccleſiæ Medenblicenſis in Belgio cujus Homiliæ ſeptem de immolatione Iſaaci prodierunt Belgice Alcmariae 1720. 8. *FA-*

FABRICIUS JULIODUNENSIS, infra in Renato Fabricio.

FABRICIUS JUSTINIANUS Ligur S.I. defunctus A. C. 1604. cui librum de cambiis & alterum de perfectione religiosa tribuunt Augustinus Oldoinus in Athenaeo Ligustico pag. 173. & Raphael Sopranos de scriptoribus Liguriae p. 89. qvos iidem referunt ad Fabricium Pallavicinum de qvo infra. Vide & Io. Nic. Saulii Carregae Epistolas p. 6. seq.

FABRICIUS LAMPAGNANI, Mediolanensis, cujus elegias qvasdam Latinas imitatione Catulli commendabiles memorat Philippus Picinellus in Athenaeo eruditorum Mediolanensium p. 179.

FABRICIUS LANDUCCI, senensis inter fautores Bibl. Aprosianæ laudatur à Cornelio Aspasio A. 1673.

LAURENTIUS FABRICIUS, Professor celebris Witebergensis, de qvo Centuria priore, & Andreas Charitius de viris doctis Gedani ortis (Witeb. 1715. 4.) p. 50. seq. Epitaphium ejus in inscriptionibus Witebergensibus Ioach. Hagemeieri n. 72. atqve Andreae Sennerti p. 176. Scriptis ejus addes, *de materia & forma lectionis Scripturæ Hebrææ*. 4. Bekänntniß D. Martini Buceri von Straßburg, vom Heil. Abendmahl, verdeutscht durch M. Laurentium Fabricinum. 8. Gymnasium Syriacum M. Christophori Crinesii cum praefatione. 2) *LAU-*

2) *LAURENTIUS FABRICIUS* Gedanensis A. 1577. defunctus, & 3) Urdingensis, de qvibus Centuria priore.

4) *LAURENTIUS FABRICIUS* Slesvicensis, I. U. Candidatus & Poëta circa A. 1634. non contemnendus, commendatusqve viris clarissimis Vincentio Fabricio, Ioachimo Morsio, Zachariae Lundio, Adamo Oleario, aliisqve: Auctor Musae Germanicae sive sylloges poëmatum Germanicorum ἀνέκδοτα, in albo Morsiano memoratae, qvod B. Ioanni Mollero evolvendum communicavit Venerandus atqve eruditissimus Vir Iacobus à Melle, Senior Pastorum Ecclesiae Lubecensis. Vidi & ejusdem Laurentii carmina qvaedam Latina, ut Anacreontica in nuptias Ioannis Schnockii, Hamb. 1627.

FABRICIUS LAZARUS, JCtus, cujus responsa qvaedam in causa Trivultiorum Mediolanensium lucem viderunt Venetiis 1574. fol.

LUDOVICUS CINTHIUS DE FABRICIIS, Venetus Medicus A. 1526. edidit Italico carmine libellum detestabilem *delli volgari proverbii*, in terza rima: *pie no non meno di goffaggine che d'impieta*, judice Io. Maria Crescimbenio lib. V. historiae poëseos Italicae p. 416.

LUDOVICUS FABRICIUS ad qvem Tanaqvilli Fabri Epistolae, non diversus est

eſt à Iohanne Ludovico Fabricio, Theologo Palatino de qvo ſupra.

Alius *LUDOVICUS FABRICIUS*, cujus deſcriptio MS. itineris Holmia Sveciae Iſpahanum Perſiae A. 1697. facti fuit Glückſtadii in Bibliotheca Guſtavi Schrœderi τȣ μακαρίτȣ in cujus Catalogo memoratur p. 843.

FABRICIUS LUNA, cujus exſtat Lexicon, *Vocabolario di cinque mila voci Toſchi non men oſcuri che utili e neceſſarii del Furioſo, Bocàcio, Petrarcha, e Dante, novamente dichiarati & raccolti.* Neapoli 1536. Neapolitanum ſe profitetur in voce *Parthenope*: unde Antonius Mongitor qvod Panormitanum dixerat T. 1. Bibl. Siculæ p. 192. retractat in appendice p. 51. monitus ab eruditis auctoribus Diarii eruditorum Italiæ T. XIII. p. 257. 258. ubi etiam memorantur ejusdem *Selve, Elegie, ed Epigrammi*, in Napoli 1534. 8.

FABRICIUS MANDOSIUS, patria Amerinus an Romanus JCtus, utriusqve ſignaturæ Referendarius Romæ A. 1597. denatus, cujus librum *de juſtitia diſtributiva* laudat Ludovicus Jacobillus in Bibl. Umbriæ & Proſper Mandoſius in Bibliotheca Romana, Centuria 2. n. 33. p. 99.

FABRICIUS MANLIUS nobilis Barolitanus magnæ ſpei juvenis Neapoli A. 1571. in flore ætatis denatus. Ejus Epitaphium obvium in Nicolai Toppi Bibliotheca Nea-

politana p.80. & in Laurentii Schraderi monumentis Italiæ p.233.

FABRICIUS MANZONIUS Doctor Theologus & Sacerdos apud Cæsenates, JCti & Eqvitis Christophori Manzoni F. edidit tractatum de *Sacramentis Ecclesiæ*, dicatum Fabricio ex Comitibus Gvidiis à Balneo, Montisbelli Marchioni, Cæsenæ 1582. Laudat Bernardinus Manzonus in Cæsenæ Chronologia p. 135. T.IX. novi thesauri splendidi Italiæ parte VIII.

FABRICIUS MAROTTA Neapolitanus cujus exstat Comœdia Italice scripta cui titulus furtum sive raptus, *il ratto*, Neapoli 1603. 8. Occurrunt & nonnulla ejus *Carmina* sive *sonuli* in poëmatis Joannis Dominici Agrestæ, Venet. 1633. 8. Vide Toppium pag. 80.

MARTINUS FABRICIUS Zullichensis, Diaconus Coloniæ ad Spream, & ab A. 1601. Inspector Furstenwaldensis, cujus Concionem Funebrem A. 1595. & Charisterium sive Concionem Eucharisticam A. 1606. 4. Francofurti editas memorat V. C. Georgius Gothofredus Kusterus in memorabilibus Coloniensibus hoc anno 1727. 4. Berolini editis p.90.

2) *MARTINUS FABRICIUS*, Wilstria Holsatus Medicinæ D. qvi artem suam in patria cum laude exercuit, idem poëta non infelix extinctus A. 1640. ætatis 64. 3. Febr. cujus

cujus vitæ historiam uberius traditam exhibet sermo vernaculus Martini Boëthii Ecclesiastæ Wilstriensis, dictus in ejus funere, & Hamburgi A. 1641. typis exscriptus. Exstant ejus disputatio inauguralis *de cancro non ulcerato*, Basil. 1602. 4. *παράδοξον λοιμῶδες*, oder absonderliche Meinung, daß die Form und Natur der Pest keinem Menschen sondern GOtt allein bekandt, und daß daher noch keine gewisse und specifica remedia dagegen erfunden seyn. Rostoch. 1633. 4. Desiderantur *Satiræ* ejus *in tonsores ac pharmacopœos rudes ac circumforaneos*, ac *metaphrasis aphorismorum Hippocratis metrica*, à Morsio, Sam. Rosenbohmio, Boëthio modo allegato, aliisqve commendatæ. Hæc Jo. Mollerus V. C. in Cimbria litterata MS. Ejusdem Fabricii ode in Momos subjicitur Carminibus sacris Christophori Vortmeieri, Stadensis, editis Hamburgi 1622. 8.

MARTINUS THEODORUS sive *THEODOSIUS FABRICIUS*, de qvo Centuria priore.

FABRICIUS MASINUS qvi à Bernardino Manzono in collectaneis Cæsenæ p. 135. Doctor singularis appellatur.

FABRICIUS MASTRILLUS, nobilis Nolanus, Ecclesiæ patriæ cathedralis Archidiaconus Italice scripsit panegyricum Ignotii Loyolæ, edideitqve Neapoli 1643. 4. hoc titulo: *il nuovo Mose, panegyrico in lode del*

S. Patriarca Ignatio de Loyola, detto nel giorno della sua sollennita.

MATTHIAS FABRICIUS, de qvo centuria priore.

MICHAEL FABRICIUS, qvi pro Francisco Balduino scripsit adversus Calvinum & Bezam. Colon. 1564. 8.

2) *MICHAEL FABRICIUS* Conrector Gedanensis scholæ A. 1602. defunctus, de qvo B. Ephraim Prætorius in Athenis Gedanensibus p. 46.

MICHAEL FABRICIUS FERRARINUS ex ordine Carmelitarum in Terra sancta Provincialis, ordinatus Corsicæ Episcopus. Hunc defunctum circa A. 1492. Joannes Guascus in historia litteraria Academiæ Mutorum Regiensis edita Italice Regii 1711. 4. pag. 26. seq. refert reliqvisse volumen Epitaphiorum, Inscriptionum, Epigrammatum in itineribus per Italiam & extra eam collectorum & in membranis elegantissime conscriptorum, figuris instructum nitidissimis, qvod catenis alligatum Regii in Bibl. publica asservatur. Idem narrat tractatibus qvibusdam Metaphysicis & commentationibus in Aristotelem componendis operam impendisse, & Scripturam sacram carmine heroico illustrasse, nec non scripsisse explicationem in Valerium Probum de literarum notis. Vide Acta Erudito-

torum T.6. supplementi p 530. & Diarium eruditorum Italiæ T.13. p.293. sq.

FABRICIUS MONTANUS. Vide supra, JOANNES FABRICIUS MONTANUS.

FABRICIUS MORDENTE vir & ipse multis peregrinationibus clarus, & qvi aliqvot annos Goæ vixit. Ejus fide ficum Indicam describit Carolus Clusius, & e Clusio Jo. Bodæus a Stapel ad Theophrasti historiam plantarum p.350.sq.

FABRICIUS NERIUS, Perusinus Præpositus Ecclesiæ Solfagiani in Comitatu ejusdem Urbis adhuc superstes A.1677. qvo Augustinus Oldoinus S. I. composuit Athenæum Augustum de scriptis Perusinorum, p.90. referens eum A.1653. Perusiæ edidisse laudes Victorii de Lancillottis, nobilis Spoletini, Perusiæ Vicarii generalis & Seminarii Episcopalis moderatoris anagrammate & versu elegiam Latino decantatas.

De NICOLAO CLAUDIO FABRICIO PEIRESSIO, Viro insignissimo dixi centuria priore. Aqvis Sextiis ubi Senatorem & judicem in summo Auditorio agebat obiit diem 25. Iunii A.1637. Ejus discessum cum omnibus illa ætate eruditis luget Tristanus T.1.p.108. & Cabriel Naudæus in Epistola ad Gassendum qvæ LVI. inter Naudæi Epistolas, & Vitae Peirescii Gassendo scriptae subjicitur. Laudatio à Io. Iacobo Buccardo

 cardo

cardo dicata ejus memoriae poſt Romanam editionem Lutetiae 1641. 4. Aqvis ſextiis, & 1651. 12. Hagae comitis prodiit. Pro *Pangloſſiæ* contendunt *Palingeneſiam* * legendum eſſe in titulo monumenti Romani Peireſcio virtutis doctrinaeqve cauſſa dicati, cum frigida ſit palingeneſiæ inſcritio & pangloſſia appelletur qvoniam ibi Peireſcius qvadraginta amplius linguis ſive idiomatibus celebratur. Nimis facile credulum arguit Fridericus Ceſius Dux & Academiae Lynceorum Romae caput, apud Naudaeum in libro cui titulus Maſcurat, p.472. Operi *de menſuris ac ponderibus veterum* inſudaſſe conſtat etiam ex Peireſcii *Epiſtola ad Eliam Ehingerum*, qvam Gallice ſcriptam vulgavit V. C. Io. Georgius Schelhornius T.3. amœnitatum litterariarum p. 270. ſq. Ejus *Explicationem arcus Arauſicani triumphalis, Gallieni Imp.* e Bibl. Regis Chriſtianiſſimi publicavit celeberrimus Montfauconus in ſplendido ac divite opere Antiqvitatis explanatae T.IV. ſupplementi ad tab.XXXIII. p.74. ſeq.& *Notitiam portus ac phari Forojulienſis* tab. XLIX. p. 121. ſeq. *Epiſtolas* Peireſcii & virorum doctorum ad Peireſcium exſpectant eruditi à Thomaſino Mazonigeſio Aqviſextienſi. Illud vero illaudabile. qvod MStis obſervationibus & collectaneis magni viri, qvæ tantis ſumtibus tanto ſtudio per

* Gelehrte Zeitungen A. 1721. p.716.

per tot annos in omni genere doctrinæ per centena fere volumina congesserat, dicitur per heredum negligentiam & inscitiam contigisse, ut iisdem abusi sint per hiemem alendis ignibus & calefaciendo conclavi, de qvo justa est indignatio ac qverela clarissimi Turnefortii, qvam in limine itinerarii sui his verbis expressit: *On assure que les heritiers de Mr. Peiresc s'etoient chauffez pendant tout un hyver des papiers qu'on avoit trouvé dans son Cabinet. N'auroient-ils pas mieux fait de bruler des bois de Cedre ou du bois d'Aloës? La Nature en produit tous les jours, & peut être ne verra-t-on jamais d'homme semblable à Mr. de Peiresc.*

2) NICOLAUS FABRICIUS, cujus & Wilhelmi Sandphurdii Consilium Eberhardo ap Holle Episcopo Lubecensi circa A.C. 1540. impertitum & responsum ad Articulos A. 1561. propositos exhibet Rev. Jo. Georgius Bertram in historia Ecclesiastica Luneburgensi, edita Germanice pag. 526. seq.

3) NICOLAUS FABRICIUS Gvidonis Boderiani frater, de qvo Centuria superiore.

4) NICOLAUS FABRICIUS CHALASSIUS, sive ut Erycio Puteano in Epistolis dicitur, CALASSIUS, qvi Patavii claruit. De eo similiter in priore Centuria, ubi notavi etiam *Nicolaum Fabrum* præcepto-

rem Ludovici XIII. Regis Christianissimi, *Fabricium* à qvibusdam appellari, cujus vita à Fr. Balbo scripta præfigitur Opusculis viri illius doctissimi editis Parif. 1614. 4. & recusa exstat in Vitis selectis illustrium Virorum ex B. Christiani Gryphii Bibliotheca junctim excusorum Uratislaviæ 1711. 8. p. 77. (Memoires litt. de Trevoux A. 1713. p. 1785. sq.) Eodem loco dixi de licentia permutandi nomina propria vernacula Latinis, vel Latina vernaculis, de qva lepidum scriptum legere me memini in V. C. Basnagii Bellovallii historia Operum eruditorum A. 1687. p. 335. *Manifeste des noms propres latinisez.* De Fabri nomine speciatim apponam hanc notationem ex Nobilissimi Sallengrii amœna sylloge cui titulus Memoires de litterature T. 1. p. 268.

Le nom propre Latin Faber *doit tantôt être rendu en François par le Fevre, comme* Jacobus Faber Stapulensis, *Jaques le Févre d'Etaples, que Beze & d'autres nomment* Fabri, *tantot par du Faur, comme* Vidus Faber Pibracius, *Gui du Faur de Pibrac, & tantôt par Favre, comme* Antonius Faber, *le President Antoine Favre, pere de Claude Favre de Vaugelas, dont le nom, dans l'Histoire, & dans les listes de l'Académie Françoise, est mal écrit* Faure *par un u voyelle, ce qui donne lieu à une mauvaise prononciation. Aussi Samuel Guichenon dans son Histoire de Bresse, parlant de la famille d'Antoine Favre, a-t-il toûjours ecrit ce nom par un V consone, quoi*

quoi que dans les mots dont la prononciation est généralement connuë, tels que recevoir, envoyer, sçavoir, divers &c. *il n'observe nullement la distinction des deux U, laquelle alors, c'étoit en 1650. n'étoit pas établie parmi nous, comme elle l'a été depuis. Il est encore bon d'observer que ce nom* Faber *retient sa terminaison Latine, quand ce sont des gens peu connus, ou dont on parle rarement, qui l'ont porté. Ainsi l'on dit Jean* Faber, *quand on cite un Jurisconsulte François à qui, parce qu'il aimoit à bâtir, on donna ce nom par sobriquet, comme il nous l'apprend lui même dans son Commentaire sur les Instituts au titre 1. du livre 2. §. 30. Il vivoit au quatorziéme siécle, du tems de Bartole.*

NICOLAUS FABRICIUS Valesius ad qvem hoc Stephani Doleti Carmen inter edita ab eo Lugd. A. 1538. De Cucullatis:

Incurvicervicum cucullatorum habet
Grex id subinde in ore, se esse mortuum
Mundo: tamen edit eximie pecus, bibit
Non pessime, stertit sepultum crapula,
Operam Veneri dat, & voluptatum assecla
Est omnium. Idne est mortuum esse Mundo?
Aliter interpretare. Mortui sunt hercule
Mundo cucullati, quod iners terræ sunt onus,
Ad rem utiles nullam, nisi ad scelus & vitium.

FABRICIUS DE ODDIS Comes Perusinus in patrio seminario Episcopali A. 1671. adolescens in freqventi auditorum

conſeſſu ad laudes D. Baſilii Magni congregato Gratiarum actorem omnium nomine brevi oratione peregit, qvam typis Epiſcopalibus evulgatam cum carmine elegiaco in ejusdem Baſilii Magni commendationem ſumma voluptate perlegiſſe ſe teſtatur Auguſtinus Oldoinus S. I. in Athenæo Auguſto ſcriptorum Peruſinorum pag. 99.

OTHONIS FABRICII von Saltz-Uffeln Bericht von guten und bösen Engeln, in sieben Fragen gestellet und gegeben der Gemeine zu Schloß-Copenburg 1579. 8. und dediciret den Herrn von Sallern, Braunschweigischen und Lüneburgischen Räthen. Johannes Schraderus Gœttingenſis, Epigrammate ad hunc Othonem:

Te quoque Fabrici laudandis gloria pennis
Ambiet, atque tui fama ſuperſtes erit.

FABRICIUS PADUANUS, ſive DE PADUANIS Foroliviensis ſcripſit *de ventis & terræ motu* tractatus II. editos Bononiæ 1601. fol. Ejusdem *de morbis in quibus præſentaneis uti convenit remediis* Lugd. B. 1662. 8. cum Brunonis Seidelii de morbis incurabilibus.

FABRICIUS PALLAVICINUS Genuenſis S. I. de qvo Centuria priore. Vide & Raphaëlem Sopranem de ſcriptoribus Liguribus p. 90. & Auguſtinum Oldoinum in Athenæo Liguſtico p. 174. Nathanaëlem Sot-

Sotwellum in Bibl. S. I. p. 200. Aubertum Miræum de scriptoribus sæculi XVI. & XVII. p 254. seq. & qvæ supra in FABRICIO JUSTINIANO.

FABRICIUS PAULINUS, cujus *prælectionem de Catena Aphorismorum Hippocratis primæ sectionis*, Venetiis in 4. à Joanne de Medicis editam memorat Jo. Antonius van der Linden de scriptis Medicis, & ex eo Georgius Abraham Merklinus.

FABRICIUS PAULUCIUS, Vide infra PAULUTIUS.

PAULUS FABRICIUS, Laubensis Medicus & Mathematicus insignis A. 1589. ætatis 60. Viennæ Austriæ denatus, de qvo Elias Reusnerus in Isagoge historica p. 644. & Godfridus Hofmannus in vitis Pastorum Laubensium Germanice editis p. 135. & Fridericus Lucæ in Europæo Helicone p. 383. inprimis vero Christophorus Manlius libro septimo Lusatiæ, de viris ejus illustribus c. XXV. T. 2. scriptorum Lusaticorum viri celeberr. D. Christiani Frid. Hofmanni pag. 451. seq. Vide sis qvoqve delicias poëtarum Germanicorum T. 5. p. 188. 189. Dav. Chytræi Orationes p. 423. 425. Pauli Melissi reliqvias schediasmatum poëticorum p. 181. & qvæ de hoc Paulo Centuria priore. Scriptis ejusdem ibi memoratis addes *Observationem de stella Anni* 1572. de qva Tycho Braheus, Hipparchus suæ ætatis T. 1. progymnasmatum

tum

tum p.528. sq. & *Gratulationem ad Rudolphum II. Regem Rom.* de qva Christophorus Arnoldus notis ad Valerii Catonis diras p. 120.

FABRICIUS PAULUTIUS Foroliviensis Episcopus de qvo Centuria priore. Ejus *Commentarius in Acta Apostolorum, Epistolas Apostolicas & Apocalypsin*, Rom. 1619. fol. In Pentateuchum, libros Historicos, & majores minoresqve Prophetas ac Maccabæos, ibid. 1625. fol.

2) FABRICIUS PAULUTIUS Cardinalis SS. Joannis & Pauli, Clementis XI. Pontificis Secretarius status, A. 1707. adhuc superstes cum Philippus Rondininus * ei dedicavit vetera monimenta de sanctis Martyribus Joanne & Paulo eorumqve Basilica in urbe Roma, atqve in laudem ejus plura congessit. Exstat qvoqve icon ejus & vita in Hyacinthi Gimmæ elogiis Academicorum incuriosorum Rusciani (degli Spensierati di Rossano) Tom. 2. p. 35. seq. Neapoli 1703. 4.

FABRICIUS PEIRESCIUS de qvo supra in NICOLAO. Fabricium DE PETRISCO vocat Casaubonus ad Epistolam Gregorii Nysseni p. 67.

PETRUS FABRICIUS Polonus S. I. de qvo Centuria priore.

2) PETRUS FABRICIUs Rostochiensis qvem in eadem priore Centuria dixi Sym-

* Acta Erud. A. 1709. p. 377.

Symbola Pythagorica edidisse, postea Rector Scholæ Catharinianæ apud Brunsvicenses, vulgavit qvoqve Nomenclatorem Latino Germanicum, Brunswigæ 1622. 8. & Halæ Sax. 1622. 8.

3) PETRUS FABRICIUS, Senatus Tolosani Præses, Vidi Fabricii, de qvo infra pater, die suo natali defunctus.

4) PETRUS FABRICIUS, Vidi frater, Episcopus Vavriensis, de qvo Sammarthani T. 4. Galliæ Christianæ.

5) PETRUS FABRICIUS qvi A. 1570. fol. edidit Petri Royzii JCti Regis Poloniæ de rebus in sacro Auditorio Lithuaniæ ex appellatione judicatis, ad Sigismundum Augustum Poloniæ Regem, qvæ prodieruntprimum Cracoviæ 1563. 4. & deinde Francof. una cum decisionibus Senatus Pedemontani & Parlamenti Parisiensis, per *Petrum Fabricium*, A. 1570. fol.

6) M. PETRUS FABRICIUS Tunderensis, Holsatus Pastor Ecclesiæ initio Bulderupensis in diœcesi opidi patrii, & deinde Warnicensis in vicinia Apenradensi, doctus & μαθηματικώτατος A. 1651. æt. 64. denatus cujus extant Calendaria in Annos plurimos Anno jam 1605. ab eo conscribi ediqve cœpta, ut me monuit V.C. Johannes Mollerus, qvi ejus mentionem facit in Cimbria sua litterata.

7) PE-

7) PETRUS FABRICIUS Paſtor Slesvicenſis per annos XXXIII. Michaëlitanus, cujus extat der Christen Wiſſen und Sehnen, oder Leich-Predigt über Joël Langellot, Med. D. und Fürſtl. Hollſteiniſchen Leib-Medicum, aus 2. Cor. V. 1. 2. 3. Slesvici A. 1681. 4.

PHILIPPUS FABRICIUS incertum an e domeſticis B. Lutheri noſtri, certe illi familiaris. Vide T. V. Opp. Altenburg. p. 615. & D. Georg. Henrici Gœzii diatribam de domeſticis Lutheri §. 5. p. 13. ſq. & qvæ ſuperiore Centuria notavi.

2) PHILIPPUS FABRICIUS, Slesvicenſis, Jacobi Paſtoris Hamb. de qvo ſupra, filius & Jacobi fratris Collega, Paſtor Eccleſiæ Lundenſis in Dithmarſia. Scripta ejus hæc in Clariſſimi Viri Joannis Molleri Cimbria literata memorantur, cujus judicio poëta non invenuſtus fuit hic Fabricius & ingenioſus, ſed in carminibus ſuis ἀρχαΐζων.

Carmen de excidio Hieroſolymitano, Witeb. 1612. 4.

Publicum ſinceri cultus teſtamen & amoris devotiſſimi monumen, ſacrum perenni memoriæ *Joannis Nannii* Dithmarſi JCti & Theologi eximii Hamb. 1617. 8. Continet qvatuor decadas elegiarum, Odarum & Epigrammatum ad fautores & amicos in obitum Nannii. Neqve alia ſunt Epigrammata XL. Draudio memorata.

Troſt-

Trost-Schrifft über Johann Nannen Tod, an dessen Wittwe. A. 1617. 8.

Boni Principis Imperium & boni subditi obsequium. Predigt über Genes. XLI. 43. bey der Erbhuldigung Hertzogs Friedrichs zu Lunden in Ditmarschen. 1616. 4.

3) PHILIPPUS FABRICIUS, Pastor Ecclesiæ Gieskaviensis non procul Gedano, cujus fideli institutione pridem usus est B. Theodorus Wilhelmus â Jerusalem, Superintendens Senior ac Scholarcha Osnabrugensis, superiore anno 1726. * beate defunctus.

4) PHILIPPUS FABRICIUS, Holsatus, cujus Philotheca MSta A. 1607. sq. consignata fuit in Bibliotheca Rostgaardiana, in cujus catalogo p. 532. memoratur.

Omitto 5) PHILIPPUM FABRICUM qvi Regis Ferdinandi à Secretis. Pragæ in Comitiis A. 1618. $\frac{13}{23}$. Maji à Proceribus Bohemicis missus è fenestra Arcis, & per qvadraginta cubitorum altitudinem præcipitatus una cum Præside Cameræ sive ærarii Wilhelmo Slavata & Bohemiæ Mareschallo Jaroslao Borzita evasit incolumis. Vide Nobilissimi Joh. Friderici Pfeffingeri memorabilia saeculi XVII. Germanice edita ad A. 1618. p. 663.

PHI-

* Fortgesetzte Sammlung von Alten und Neuen Theologischen Sachen A. 1726. p. 515.

PHILIPPUS JACOBUS FABRICIUS & PHILIPPUS MARTINUS FABRICIUS de qvibus Centuria priore.

FABRICIUS PIGNATELLUS, Eqves Neapolitanus, qvi Societati JEſu nomen dedit, Lector Philoſophiae ac poſtea provinciae Neapolitanae praepoſitus Provincialis, diſſertationem *de Apoſtolatu B. Nathanaëlis* qvem cum S. Bartholomaeo eundem eſſe non dubitat, edidit ad calcem *librorum quinque de monte propitiatorio pro peccatis*, ſive de Eccleſiae ſacrificio & Miſſa, Pariſ. 1660. 4. Illam de Nathanaële Apoſtolo ſententiam licet rejiciunt Baronius ad A. C. 31. n. 28. Tillemontius T. 1. memor. Eccleſ. p. 17. & 648. aliiqve, tamen haud improbabilis videtur ex eo, qvod diſcipulis qvibus conſpiciendum ſe CHriſtus praebuit poſt reſurrectionem, Nathanaël diſerte annumeratur Johann. XXI. 2. itaqve & aſſentiuntur ſententiae illi B. D. Dannhauerus noſter in hagiologio feſtivali p. 1154. Bartholomaeus Gavantus & Joannes Roberti ſingularibus diatribis de hac argumento, Petrus Poſſinus in ſpicilegio ad N. T. Rich Montacutius T. 1. Origg. Eccleſ. p. 347. Gvil. Caveus in vita Bartholomaei, Samuel Baſnagius in Annalibus ad A. C. 30. n. 36. & noviſſime ad Joh. I, 46. vir eruditiſſimus Frid. Adolphus Lampe. De Fabricio Pignatello praeter

Sot-

Sotwelli Bibl. Jesuiticam memorat Nicolaus Toppi in Bibliotheca Neapolitana.

FABRICIUS PINTUS, Nobilis & Doctor Salernitanus à qvo descripta exstat obsidio Salerni facta à Gallis, *Salerno assediato da Francesi.* Neapoli 1653. 4. Mentionem hujus D. Fabricii Pinti reperi in Actis sanctorum T. 6. Maji p.206.

FABRICIO PODOVANI, *sopra gl'anni climacterici*: in Bologna 1682. 4.

D. FABRICIUS PONS DE CASTELVI, Catalanus, Ludovici Pontis de Icart, qvi Tarraconenses Antiqvitates in Commentarium redegit, nepos, eqves D. Jacobi, toparcha in Masricart, Legumqve ipse creatus Doctor dum pro fide Regi debita, ne perduellibus consentiret, extra patriam peregrinatur, edidit sermone Castellano: *Gustavo Adolfo Rey de Suecia, vencedor y vencido en Alemania.* Matriti 1648. 4. *Vida y hechos de Nueva-villa Sennor de Villeroy.* Hæc Nic. Antonius in Bibl. nova Hispana p.277.

PRINCIPIUS FABRICIUS Romæ A. 1588. 4. Italico idiomate sex libris vulgavit apparatum symbolorum in gentilitia insignia Papæ Gregorii XIII. *Delle allusioni, imprese e emblemi* del Signor Principio Fabrici da Teramo ne' Precutini, Prete secolare, sopra *la vita, opere & attioni di Gregorio XIII. Pontefice Massimo, libri sei*, ne i qvali sotto l'allegoria del Drago, arme del detto Pontefice,

si describe anco la vera forma d'un Principe Christiano. Confusam ineptarum figurarum colluviem propinat lectori judice Menetrierio. Inter Neapolitanos scriptores memoratur à Nicolao Toppi p. 256. Bibl. Neapolitanæ.

FABRICIUS PURUS, Romanus, J. U. D. & in Urbis Gymnasio Juris Civilis Professor, cujus Oratio de Laudibus Legum habita in illo Gymnasio prodiit Romæ 1598. 4. Vide Joannis Cinelli Bibl. volantem armario III. p. 3. & VIII. p. 36.

FABRICIUS RASPANUS Medicus ac Chirurgus tabulas Isagogicas Fabii Paulini Utinensis, Doctoris sui, in universam Medicinam ex Arte *Humain* sive Joannitii Arabis ab Avicenna laudati collegit & edidit Venet. apud Juntas 1608. fol. una cum Avicennæ Canone Medicinæ.

REINERI FABRICII poëmatum fasciculus progymnasmaticus publici juris factus est Magdeburgi 1597. 8.

RENATUS FABRICIUS sive *le Febure*, Juliodunensis, Gvilelmi Fabricii, Canonici Pictaviensis, de qvo supra, frater, post Æmarum Ranconetum præses Senatus Paris. ab A. 1559. ad 1569. 20. Mart. Vide Sammarthanorum Galliam Christianam in Decanis Pictaviensibus T. 2. p. 306. sq.

FABRICIUS RICCUS, nobilis Savonensis, qvi præmissa Epistola librum Federici Fe-

Federici, Senatoris Genuensis dedicavit Cornelio Spinolæ. Vide Augustini Oldoini Athenæum Ligusticum p. 174.

ROBERTI FABRICII Römischer Trempel-Marckt. Neustadt 1606. 8.

RUDOLPHUM ANTONIUM FABRICIUM post multas demum annorum decurias Fabriciis qvi diem suum obierunt annumerandum voveo. Nolui autem ejus h. l. omittere mentionem, qvi parentem ejus Venerandum Theologum Helmst. emeritum & ipsum viventem adhuc D. Joannem Fabricium & majores ejus celeberrimos in qvorum laudem & gloriam avitam feliciter succrescit, supra memoravi. Hic anteqvam adornaret iter, potiores Europæ regiones lustraturus, edidit Helmstadii A. 1724. dissertationem de transpositione Bibliothecarum memorabili, cujus summa capita in Annalibus Academiæ Juliæ, semestri VIII. p. 196. referuntur. Ediderat & A. 1723. Exercitationem de argumento ab amore ducto sive præjudicio amoris, qvam præside celeberrimo viro Gottlieb Samuele Treuero defensitavit. Longe plura autem & majora Resp. litteraria ab ejus ingenio & industria suo jure sibi pollicetur.

FABRICIUS Cardinalis SABELLUS, Archiepiscopus Salernitanus qvi A. 1653. Synodum Salernitanam celebravit, editam Neapoli in 4. Idem laudatur in Actis Sanctorum T. 6. Maji p. 206.

FABRICIUS SALEMINUS, qvi descripsit Convivium in Coronatione Gregorii XIV. Pontificiis: *Il Convito fatto di Gregorio XIV. nella sua Coronatione.* Venet. 1590.

SAMUEL FABRICIUS (non Helvetius sed) Islebiensis, Pastor Ecclesiæ Servestinæ in Ducatu Anhaltino edidit Cosmotheoriam sacram, heilige Welt-Betrachtung aus dem CIV. Psalm, Francof. 1625. * 8. Vom Jüngsten Gericht und Ewigen Leben. Ibid. Betrachtung der Wolthaten GOttes. Vide Jo. Christophori Becmanni historiam Anhaltinam III. p. 218. VII. p. 336.

2) SAMUEL FABRICIUS cui commercium litterarium intercessit cum Petro Victorio A. 1566. Vide Victorii Epistolas ad Germanos p. 46.

3) SAMUEL FABRICIUS Pastor Micro Bernoas, ad qvem Christianus Colhardus scripsit elegias Decad IV. 1. & 9. X. 7. & de Pastore Schœnfeldensis Ecclesiæ Michaële Kirchnero, qvi centesimum octavum ætatis annum cum attigisset obiit A. 1712., Epistolarum familiarium Decad. IX. elegiam 6. p. 109. seq. Berolin. 1719. 8. De Kirchnero illo iterum VIII. 3. p. 95.

SAMUEL LAURENTIUS FABRICIUS, Sudermannus, cujus dissertationem vidi de ingressu summi Sacerdotis Hebræorum in adytum intimum, præside V. C. Daniele Lundio defensitatam Upsalis 1704. 8. SE-

* Unschuldige Nachrichten A. 1718. p. 998.

SEBASTIANUS FABRICIUS, Mathematicus, de qvo Centuria priore.

2) SEBASTIANUS FABRICIUS, cujus *Spinam pungentem* allegat Abraham Frencelius in Originibus Sorabicis p. 235. & 192. ubi exulem Hungaricum appellat. Fuit autem Kuttenbergensis Bohemus, ubi primum in patria sua Pastor per annos qvinqve, deinde in Hungaria per annos qvinqve & viginti fuit: hinc ejectus A. 1672. in exilio obiit A. 1680. 10. Maji. *Spina pungens* est vitæ ipsius & calamitatum descriptio Germanice composita, qvam post ipsius obitum uxor ejus vulgavit Dresdæ 1683. 8. ut supra in Dorothea Fabricia dicere me memini.

SEOBALBUS FABRICIUS, Vide supra in *JOANNE SEOBALDO FABRICIO.*

SEPTIMIUS ANDREAS FABRICIUS, Medici Norimbergensis filius & Medicus ipse Norimbergensis, de qvo priore Centuria, laudatur in Actis Naturæ Curiosorum Decade II. anno 6. p. 549. Ejus meletema *de medicina universali*, qvam dari negat, prodiit Venetiis 1666. 4. compositum ab eo in itinere Neapolitano.

SIMON FABRICIUS, de qvo Centuria priore, amicus Hieronymi Wolfii & Pauli Melissi, cujus vide sis Carmina p. 139. Edidit *Taciti Germanicam* cum commentariis Andreæ Althameri, Philippi Melanchthonis,

Casp. Peuceri, Henrici Glareani, Philiberti Pirkheimeri, & etymologiis Cimbricis ac Germanicis, Augustæ Vindelicor. 1579. 8.

FABRICIUS SPADA, Romanus, natus ex gente nobilissima A. 1644. 18. Mart. & Cardinalis R. E. creatus à Clemente X. Pontifice A. 1675., defunctus A. 1717. 15. Junii ætatis 74.

FABRICIUS SPINOLA, Genuensis, celebratus in Joannis Ferri theatro symbolorum atqve emblematum (Teatro d' imprese, Venet. 1623. fol.) in qvo etiam laudatur *Fabricius Canossi*, *Fabricius Carretto*, *Fabricius Cavaggi*, *Fabricius Colonna*, *Fabricius de gli Oddi*, *Fabricius Gesualdo*, *Fabricius Lucidus*, *Fabricius Marramaldo*, *Fabricius Massimi*, & *Fabricius Pignatellus*.

FABRICIUS SPUCCES Panormitanus S. I. Josephi Spucces, ejusdem societatis, frater natu major, eloqventiæ laude clarus qvem in præcipuis Siciliæ urbibus sacros sermones ad populum habentem multi libenter audiverunt. Decessit qvinqvagenarius Neapoli A. 1639. 9. Dec. Ipsum laudat Josephus Galeanus in Carminibus Lyricis p. 72. Edidit Italice Orationem funebrem, *Oratione funerale* nell' esseqvie dell' illustrissima Signora D. Giovanna d' Aragona e Ventimiglia, Marchesa di Giarontana, celebrate nella casa professa della Compagnia di Giesu di Palermo. Catanæ, typis Jo. Rossi, 1639. 4.

Ejus

Ejus *Quaresimale* sive sermones in Quadragesimam servabantur apud Josephum Reqvesens Panormitanum S.I. qvi Romæ typis tradere meditabatur: sed post ejus mortem forsan MS. servatur in Bibl. Collegii Romani. Hæc Antonius Mongitor T. I. Bibl. Siculæ p. 193.

STATIUS FABRICIUS ex Theologo Helmstadiensi Superintendens Generalis Halberstadiensis, & Abbas cœnobii Ameluxbornensis diem obiit A. 1651. * 27. Maji, ætat. 69. De illo dictum centuria priore. Ejus Vindicatio problematicæ qvæstionis de vocatione Ministrorum Ecclesiæ contra Bellarminum & novatorem qvendam politicum prodiit Rinthelii 1630. 8.

STEPHANUS FABRICIUS, pastor Bernensis Ecclesiæ de qvo centuria priore. Ejus conciones DCCCC LXXXVII. in Psalmos. Genev. 1622. Bernæ 1663. fol. In prophetas minores cum appendice XXVI. concionum causas præcipuas qvibus Resp. conservantur vel evertuntur explicantes. Bernæ 1641. fol.

2) STEPHANUS FABRICIUS pastor Gardingensis in Holsatia Ecclesiæ meritissimus, patruus meus, placide in Servatore suo defunctus A. 1720. 28. Jan. ætat. 72. Ministerii sacri 45. Hic sub B. D. Christiano Kortholto Kil. 1671. habuit diss. tertiam

tiam

* Unschuldige Nachrichten A. 1718. p. 919.

tiam de origine & natura Chriſtianiſmi ex impia cavillantium Ethnicorum ſententia.

SVENO TROTTONIS FABRICIUS, Smolandus, edidit Orationem de fugienda ſuperbia, Aboæ 1646. 4.

THEODORICUS FABRICIUS Doctor Theologus & Superintendens Serveſtanus in ducatu Anhaltino, antea Eccleſiaſtes Monaſterienſis, qvi Thomæ Munzeri, & Rotmanni, Knippendollingiqve & aliorum Anabaptiſtarum furoribus qvoad potuit conſtanter reſtitit, diemqve obiit ſupremum A. 1570. 15. Sept. ætatis 71. De hoc videndus Jo. Chriſtoph. Becmannus in Hiſt. Anhaltina III. p. 218. VII. p. 336. Abraham Bzovius ad A. 1534. n. 58. Herm. Hamelmannus in Operibus Genealogico Hiſtoricis p. 1206. ſeq. 1218. & Anonymus in Hiſtoria Fanaticorum Germanice edita in fol. p. 8. Ipſe vitam ſuam ſcripſit ad filios ſuos, editam T. 4. Bibliothecæ Hiſtoriæ Theologicæ Bremenſis p. 65. ſqq. Vulgavit Inſtitutiones Grammaticas in linguam ſanctam, Coloniae excuſas, ut alia inedita omittam. Teſtimonium ei datum à D. Luthero A. 1544 exhibetur ibidem p. 106. Idem hic eſt THEODORUS FABRICIUS de qvo centuria priore.

THEODOSIUS FABRICIUS, de qvo itidem & patre ejus Andrea Fabricio priore centuria dixi, natus Nordhuſae A. 1560. & Goet-

Goettingae defunctus A. 1597. Plura quaerenti dabit Rev. Philippus Julius Rehtmeyer in parte qvarta Historiæ Ecclesiasticæ Brunsvicensis cap. 1. p. 48. seq. ubi inter alia refert eum A. 1589. vocandum Brunswigam ad pastoratum S. Martini, nisi per cryptocalvinianos intercepta ejus vocatio fuisset. Ejus *Metaphrasin Hebraicam Psalmi CXXVII.* vidi editam Witeberg. 1580. cum aliorum Epithalamiis in Tobiam Matthæum. *Harmoniam historiæ passionis & resurrectionis JEsu CHristi* Servatoris nostri vulgavit Germanice, Latine, Graece & Hebraice cum praefatione D. Ægidii Hunnii, Witeb. 1695. 8. *Loci Communes* aus den Deutschen geistreichen Schrifften D. Lutheri, Magdeb. 1597. 4. 2. Theile. Loci Communes exscriptis D. Lutheri Latinis, in qvinqve classes digesti ibid. 1594. 4. & Londini 1651. 4. In ejus libellum Catecheticum * haec Georgius Andreas Fabricius filius IV. 19. hor. subcesiv. p. 187.

Sancte libelle pii genitoris postume nostri
I pete Gottingæ civica tecta tuæ.
Dico tuae *recte, quia te qua plurima sunt hic,*
Pectora non dubium est perdocuisse fidem.

Idem praefat. ad thesaurum philosophicum memorat librum parentis sui MStum *de recte formandis litterarum studiis & exercitiis virtutum privatis.*

THO-

* Legi etiam eum vertisse Corpusculum doctrinæ Matthæi Judicis, sed in illud necdum incidi.

THOMAS FABRICIUS Syndicus Francofurti ad Viadrum A.1594. 24. April. defunctus, de qvo Jo. Christophorus Becmannus in Hist. Anhaltina, & qvæ notavi centuria priore.

2) THOMAS FABRICIUS Ecclesiastes Dantiscanus, de qvo itidem dixi priore centuria, atqve Ephraim Praetorius in Athenis Gedanensibus p. 186. qvi testatur diem obiisse A. 1627. aetatis 74.

3) THOMAS FABRICIUS cujus libri IX. scholae poëticae puerilis ex poëtis novis (Thoma Fabro, Sannazario, Sibero, Antonio Flaminio, Aonio Paleario, Eobano Hesso, Georgio Æmilio, Buchanano, Georgio Fabricio, Sabino, Hieron. Fracastorio, Jacobo Micyllo, Joachimo Camerario, Joanne Gigante, Stigelio, Hieron. Vida, Petro Lotichio Secundo, Petro Roseto, Philippo Melanchthone, Scipione Capytio & Strozziis,) prodierunt Basileae apud Oporin. 1565. cum antiqva schola Christiana Georgii Fabricii, qvo Praeceptore Thomas fuit usus. & cujus exemplo atqve hortatu laborem hunc suscepit. Vide Jo. Davidem Schreberum in vita Georgii Fabricii p. 180. seq.

TOBIAS FABRICIUS, de qvo Centuria priore, edidit etiam libellum cui titulus Römisches Rauch-Faß von Anruffung der Heiligen. Neustadt, 8. Idem auctor libri qvem sub

ſub Thomæ alii, alii ſub Roberti Fabricii ferunt nomine, der Römiſchen Grempel-Marckt aller fürnehmſten Menſchlichen Auffätze der Römiſchen Kirchen. Neuſtadt 1606 8.

2) TOBIAS FABRICIUS zu Schadenwalde in Marienb. groſſen Werder, Predigt als Feuer vom Himmel gefallen, und einen groſſen Brand verurſachet hatte. Elbing 1652. 4.

3) TOBIAS FABRICIUS Parochiae ruralis Neuenſtaetenſis in Concitatu Pinnebergico Urbi Hamburgenſi vicino paſtor, die X. Auguſti A. 1696. defunctus, & à Georgio Richardo praepoſito laudatus ſermone funebri qvi Anno eodem Altonae prodiit. Exſtat ejus trophaeum Chriſtianorum ſive Leichen-Abdanckung bey Begräbniß Frau Magdalenæ Krögerin. Altonae 1676. 4.

FABRICIUS decimus qvintus TREVIRENSIUM Archiepiſcopus, memoratur in Sammarthanorum Gallia Chriſtiana T. 1. p. 715.

FABRICII TUSCI duo, de qvibus Centuria priore.

VALENTINI FABRICII Chronica von Erdbeben. Erfurt 1592. 4.

VALENTINUS FABRICIUS Polonus, S. I. defunctus Varſaviae A. 1626. 22. Febr. De hoc Centuria priore.

D. FABRIZIO VALGVARNERA, Barone del Guderano. Orationem in ejus funere A. 1593. dictam à Bartholomaeo Siril-

ſes inter ſelectas Virorum illuſtrium vitas è Bibliotheca ChriſtianiGryphii τῦ μακαρίτε, p. 19. Uratislaviæ 1711. 8. *Tetraſticha moralia* Gallica præter Q. Septimium Florentem Chriſtianum aliosque Latina metaphraſi etiam donavit Andreas Dinnerus. Ejusdem Pibracii, *recueil dex points principaeux de la remonſtrance faicte en la Cour de Parlement à Paris.* Lugd. 1598. 12.

FABRICIUS VILLANUS, Doctor Neapolitanus, qvem laudat Nicolaus Toppii in Bibliotheca Neapolitana p. 80.

VINCENTIUS FABRICIUS Hamburgenſis, Celſiſſimi Principis Holſatiæ Epiſcopi Lubecenſis à Conſiliis, inde Syndicus ac demum Conſul Gedanenſis A. 1667. ætatis 54. die 3. April. Warſaviæ in Comitiis feriis Paſchalibus febri ardente extinctus. Iconem ejus ære deſcriptam hoc hexaſticho decoravit Jo. Petrus Titius:

Cui vultum Charites, Muſæ fibrasque manusque
Et Sophie pectus finxerat atque Themis,
Cui lingvam, eloquio Reges qvas mulceat ipſos,
Formarat digitis aurea ſvada ſuos;
Urbis amor, doctique decus VINCENTIUS Orbis,
Fabricius, Patriæ gloria, talis erat.

Danelis Georgii Morhofii manes Fabriciani, epicedia in hunc Fabricium continent, ſeperatim edita in fol. Poëta fuit Grotii, Heinſiorum, Voſſii, Hugenii, Barlæi, Buchneri, Borrichii & aliorum magna me-

meritus elogia, qvæ in carminum adoptivorum appendice partim exſtant, partim in Clariſſ. Molleri Cimbria litterata legi collecta poterunt, ubi opus illud luci, qvod optamus ab heredibus dabitur. *Poëmatum juvenilium libri III.* prodierant Lugd. Bat. 1633. 12. Satira proſaria *pranſus paratus*, Amſt. 1638. 12. *Oratio de obſidione & liberatione Civitatis Leidenſis*, Lugd. Bat. 1632. 4. *Poſitiones Medicæ miſcellaneæ de plerisque ac præcipuis cerebri affectibus*, præſide D. Adolpho Vorſtio, Lugd. Bat. 1634. 4. Nicolai Heinſii ad hunc Fabricium & *Fabricii ad Heinſium Epiſtolæ* editæ nuper à celeberrtno Viro Petro Burmanno, ſylloges ſuæ divitis Volumine tertio, Lugd. Bat. 1725. 4. Plura, vide Centuria priore.

2) VINCENTUS FABRICIUS de qvo hæc Nic. Clenardus lib. 2. Epiſt. p. 299. *Conimbricæ Vincentius Fabricius enarrabat Homerum, non ut Græca verteret Latine; ſed quaſi ageret in ipſis Athenis, id quod nunquam hactenus videram: & nihilo ſegnius diſcipuli præceptorem imitabantur, ferme in totum uſi & ipſi ſermone Græcanico.*

VIPERTI LUDOVICI FABRICII, JCti annotationes ad Joach. Mynſingeri à Frundeck obſervationes Camerales prodierunt poſt editionem Darmſtad. 1669. 4. etiam Francof. ad Viadrum 1690. 4. Mynſigeri obſervationis ex Arnoldi de Reyger recognatione viderant lucem Helmſtadii 1594. 4.

UL-

ULRICUS FABRICIUS de qvo Centuria priore. Hic est qvem summum olim JCtum & Trevirensis Episcopi Consiliarium atque in Hispaniam legatum laudat Codicem ejus MStum memorans Caspar Barthius ad Statii lib. IX. Thebaidos 169.

WERNERUS SCHMID sive FABRICIUS, proavus meus, Neomonasteriensis patria Holsatus, Pastor Suderaviensis, edidit sermone Germanico homilias tres in Psalmum CXXI. Hamburg. 1626. 8. Titulus libri est: *Levavi oculos Davidicum.* Hujus nomen tanqvam Respondentis reperi in thematibus de Philosophia practica libro 1. de virtute morali, diss. *de memoria & reminiscentia*, Præside M. Henningo Zabelio, Rostoch. 1601. 4.

2) WERNERUS FABRICIUS pater meus desideratissimus, natus Itzehoae Holsatiae opido 10. April. A. 1633. & defunctus Lipsiae die *Beati*, 9. Januar. A. 1679. aetatis 46. Praeter ea qvae priore Centuria memoravi, exstant ab eo in lucem data: Geistliche Arien, Dialogen und Concerten zur Heiligung hoher Fest-Tage. Lipsiae 1662. 4. Ernesti Christoph. Homburgs Geistliche Lieder, zwey Theile mit Werneri Fabricii und Paul Beckers melodeyen. Jen. 1659. 8. Pater ipsi fuit Albertus Fabricius, Organœdus Flensburgensis, cujus ego nomine & avi materni B. Joannis Corthumii, Pastoris Ecclesiae Hamburgo vicinae Bergedorfensis, Johannes Albertus vocor.

vocor. Concionem in funere Parentis mei habitam typisqve exſcriptam ad locum Pſalmi LXXI. 19. 24. addes B. L. Johannis Thilonis ſcriptis qvae recenſet Venerandus D. Gœzius in elogiis ſecundis Theologorum qvorundam Germanorum p. 585. Lubec. 1709. 8.

WOLFGANGUS AMBROSIUS FABRICIUS, & WOLFGANGUS FABRICIUS CAPITO, de qvibus Centuria priore. Extinctus eſt lue peſtilentiali CAPITO A. 1541. cum interfuiſſet colloqvio Wormatienſi A. 1540. 28. Octobr. Obitum ejus luget Melanchthon T. 4. Opp. Theol. p. 640. 641. 641. Epiſtolae ejus qvaedam *ad D. Lutherum* noſtrum & Lutheri ad Fabricium editæ ſunt nuper in Bibliotheca Theologio Hiſtorica Bremenſi T. IV. p. 911. 920. ſeq. *Inſtitutionum Hebraicarum* editio prima Baſileenſis A. 1518. in 4. lucem vidit. De illo Sebaſtianus Munſterus dedicatione Operis Grammatici: *Circa annum CHriſti 1513. Wolgangus Capito, natus in opido Bruchſellenſi, verbi DEI præco, nactus copiam cujusdam Judæi baptizati, Matthæi ſcilicet Hadriani, cæpit & ipſe ſub difficili tamen præceptore feliciter hebraicari.* Plura de illo præter laudatos à me alibi, Beza in iconibus, & Thomas Fullerus in Abele redivivo, ſive vitis recentium Theologorum Anglice editis Lond. 1651. 4. p. 135. ſeq.

FINIS.